

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U POŽEGI
Sv. Florijana 2, POŽEGA

Poslovni broj: Pr-23/2024-68

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Požegi po sutkinji ovoga suda Meliti Novak kao sucu pojedincu u parničnom predmetu tužiteljice Antonele Lončar iz Požege, Josipa Runjanina 6, OIB:64836683431, zastupana po punomoćnici Moniki Trkulja, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženika Opća županijska bolnica Požega, Požega, Osječka 107, OIB:40589450667, zastupana po punomoćniku Damiru Švecu, odvjetniku u Zagrebu, radi utvrđenja ništetnosti Aneksa ugovora o radu, 14.srpnja 2026. nakon održane glavne javne rasprave u nazočnosti tužiteljice i njezine punomoćnice te zakonskog zastupnika tužene dr.sc. Ivana Vukoje dr.med i punomoćnika tuženika, 31.srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je Aneks Ugovora o radu Ur.broj: 02-02-1/16-2024 od dana 11. ožujka 2024. godine sklopljen između Tuženika Opća županijska bolnica Požega, Požega, Osječka 107, OIB: 40589450667 kao poslodavca, s jedne strane i Tužiteljice Antonele Lončar, Požega, Josipa Runjanina 6, OIB: 64836683431 kao radnika, s druge strane, ništetan u cijelosti i da ostaju na snazi odredbe Ugovora o radu Ur.broj: 01-2-3/8-2016 od dana 28. siječnja 2016. godine i odredbe Aneksa ugovora o radu Ur.broj: 02-02-1/13-2024 od dana 11. ožujka 2024. godine.

II Nalaže se Tuženiku Opća županijska bolnica Požega, Požega, Osječka 107, OIB: 40589450667 vratiti Tužiteljicu na radno mjesto magistra sestrinstva, služba za internu medicinu, internistička poliklinika, odnosno da je vrati na slično radno mjesto koje odgovara iskustvu i znanju radnika s istim ili sličnim uvjetima rada te da joj prizna sva prava iz radnog odnosa kao da do promjene radnog mjesta nije ni došlo, a sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

III Nalaže se Tuženiku Opća županijska bolnica Požega, Požega, Osječka 107, OIB: 40589450667 naknaditi Tužiteljici Antoneli Lončar, Požega, Josipa Runjanina 6, OIB: 64836683431, na ime troškova parničnog postupka iznos od 1.775,00 eura, s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, tekućom od dana 31.srpnja 2026. pa do isplate, po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne

operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Antonela Lončar podnijela je tužbu protiv tužene Opće županijske bolnice Požega radi utvrđena ništetnosti Aneksa ugovora o radu. U tužbi navodi da je dana 28. siječnja 2016. godine zasnovala radni odnos s tuženikom na temelju Ugovora o radu Ur. broj: 01-2-3/8-2016 (dalje u tekstu: „Ugovor o radu”) za radno mjesto: magistar/ra sestrinstva – internistička poliklinika. Nadalje, dana 11. ožujka 2024. godine tužiteljica i tuženik su sklopili Aneks Ugovora o radu, Ur. broj: 02-02-1/13-2024 (dalje u tekstu: „Aneks 13-2024”), a kojim aneksom se utvrđuje da je tužiteljica radila na radnom mjestu magistar/ra sestrinstva – Internistička poliklinika, koje se u skladu s Uredbom o nazivima radnih mjesta, uvjetima za raspored i koeficijentima za obračun plaće u javnim službama ("Narodne novine", broj 22/24) prevodi u radno mjesto pod nazivom: magistra sestrinstva, Služba za internu medicinu, Internistička poliklinika. Također, mijenja se i odredba koja regulira plaću i materijalna prava tužiteljice na način da tužiteljica ima pravo na plaću prema koeficijentu 2,45. Prilikom potpisivanja Aneksa 13-2024 tužiteljici je istovremeno nametnuto potpisivanje na krajnje nemoralan način te bez bilo kakve zakonske osnove i Aneksa Ugovora o radu Ur. broj: 02-02-1/16-2024 (dalje u tekstu: „Aneks 16-2024”), kojim aneksom je tužiteljica odjednom degradirana na radno mjesto Prvostupnice sestrinstva, Služba za kirurgiju, Kirurška poliklinika s plaćom prema koeficijentu 1,82, što je značajno smanjenje u odnosu na prethodni aneks. Aneks 16-2024 je u potpunosti protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima i moralu društva, odnosno podredno pobojan.

1.1. Navodi da je u trenutku potpisivanja predmetnog aneksa bila trudna, a koja činjenica je bila poznata tuženiku jer je tuženika kao svog poslodavca obavijestila o trudnoći. Ističe da je žena za vrijeme trudnoće posebno zaštićena kategorija radnika, a o čemu tuženik nije vodio računa. Naime, trudnice su zakonom zaštićene prilikom zasnivanja radnog odnosa, tijekom rada kod poslodavca, ali i kod prestanka ugovora o radu. Poslodavcu je zabranjeno trudnu radnicu staviti u nepovoljniji položaj u odnosu prema drugim zaposlenima, ne smije trudnoj ženi ponuditi sklapanje izmijenjenog ugovora o radu, a pogotovo joj ne smije ponuditi drugo radno mjesto s manjom plaćom. Izmjena ugovora o radu trudne radnice moguće je isključivo u slučaju da ona sama predloži poslodavcu promjenu radnog mjesta. Dakle, inicijativu za promjenom bilo kojeg uvjeta rada (radnog mjesta, radnog vremena itd.) određenog ugovorom o radu ne može dati poslodavac, već isključivo radnica trudnica. Predmetna zaštita radnice trudnice propisana je i odredbom članka 30. Zakona o radu (Narodne novine, broj 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23, dalje u tekstu: „ZOR”), prema kojoj poslodavac ne smije odbiti zaposliti ženu zbog njezine trudnoće, niti joj zbog trudnoće, rođenja ili dojenja djeteta u smislu posebnog propisa smije ponuditi sklapanje izmijenjenog ugovora o radu pod nepovoljnijim uvjetima. Dakle, u ovom slučaju evidentno se radi o izmjeni ugovora o radu pod nepovoljnijim uvjetima s obzirom da je

tužiteljica degradirana na niže radno mjesto i sa manjim koeficijentom plaće, što je suprotno predmetnoj odredbi ZOR-a koja propisuje zaštitu radnice trudnice, iz kojeg razloga je pobijani Aneks 16-2024 ništetan. U ovom slučaju do potpisivanja predmetnog Aneksa 16-2024 Ugovora o radu, odnosno do promjene radnog mjesta i smanjenja plaće došlo je isključivo na inicijativu tuženika kao poslodavca, iako mu je bilo poznato da je tužiteljica trudna.

1.2. Tužiteljica smatra da ju je tuženik odlučio degradirati na niže radno mjesto s manjim koeficijentom plaće i iz razloga osvete prema tužiteljici zbog toga što je tužiteljica 1. ožujka 2024. godine zajedno s medicinskim sestrama Mirelom Stapić, Josipom Eraković i Antonelom Lončar podnijela zahtjev upućen tuženiku kao poslodavcu radi zaštite dostojanstva zbog neprikladnog ponašanja s elementima mobinga od strane liječnice Ree Levicki prema medicinskim sestrama. Potpisivanju Aneksa 16-2024 neposredno je prethodilo podnošenje zahtjeva tuženiku za zaštitu dostojanstva tužiteljice, a u kojem postupku su medicinske sestre, odnosno tužiteljica, ustrajale na podnesenoj prijavi i zaštiti svojih prava te su višestruko upućivale tuženika na nedostatke i nepravilnosti u samom postupku ispitivanja njihove prijave. Međutim, tuženik kao poslodavac nije nepristrano ispitao nastalu situaciju, izbjegavajući poštivati zakonske procedure i pravila ispitivanja, što je posljedično dovelo do dodatnog narušavanja dostojanstva tužiteljice te stvaranja neprijateljskog i diskriminatornog radnog okruženja prema tužiteljici, što je sve kod tužiteljice stvorilo strah i izazvalo kroničan stres. U navedenim okolnostima tužiteljica je doživjela akutnu reakciju na stres, odnosno intenzivnu, neugodnu i disfunkcionalnu reakciju koja je nastala kao posljedica nezakonitog postupanja tuženika prema tužiteljici uslijed podnošenja prijave za zaštitu njezinog dostojanstva. Zbog nezakonitog postupanja tuženika kao poslodavca u postupku ispitivanja zahtjeva za zaštitu dostojanstva tužiteljice, odnosno neispitivanja predmetne prijave na pravilan, zakonit i nepristran način, tužiteljica je zbog posljedica u načinu postupanja i izrazito velike količine stresa završila na bolovanju. S bolovanja se vratila 7. ožujka 2024. i to isključivo na poziv doktora Jurice Petranovića koji je informirao Tužiteljicu kako će se u svezi predmetne situacije provesti mirenje, a sve s ciljem postizanja najboljeg mogućeg rješenja za sve uključene strane. Međutim, kada se Tužiteljica vratila s bolovanja mirenje nije bilo provedeno, odgođeno je za idući dan petak 08. ožujka, ali ni tada nije provedeno mirenje, niti je tužiteljica na bilo koji način bila obaviještena kako će se riješiti predmetna situacija.

1.3. Tužiteljica ističe kako je 11. ožujka 2024. godine istovremeno zaprimila Upozorenje o obvezama iz radnog odnosa, odnosno opomenu pred otkaz te dva aneksa, Aneks 14-2024 i Aneks 15-2024, a kojima aneksima se istovremeno povećava i smanjuje koeficijent plaće, odnosno Aneksom 15-2024 je se degradira na niže radno mjesto, radno mjesto prvostupnice, dok je Aneksom 14-2024 njeno radno mjesto Magistrice gdje se samo naziv i koeficijent radnog mjesta uskladio sa Zakonom o plaćama u državnoj službi i javnim službama (Narodne novine, broj 155/23) i Uredbom o nazivima radnih mjesta, uvjetima za raspored i koeficijentima za obračun plaće u javnim službama (Narodne novine, broj 22/24).

1.4. Tužiteljica osobito ističe kako je prema Ugovoru o radu i Aneksu 13-2024 bila raspoređena na radnom mjestu magistrice te da tuženik nema nikakve pravne osnove

da je raspodijeli na niže radno mjesto, odnosno radno mjesto prvostupnice, a kako je to tuženik protivno zakonskim odredbama učinio Aneksom 16-2024. Sve navedeno tuženik je učinio jedino i samo iz razloga kako bi se osvetio tužiteljici zbog ranije spomenute prijave protiv liječnice, a u prilog tome govori i činjenica kako se predmetna prijava uopće nije niti ispitivala niti su se utvrđivale relevantne činjenice sa svrhom rješavanja prijave tužiteljice, već je isključivo postupano samo po prijavi doktorice. Naime, doktorica Rea Levicki je odmah nakon što su tužiteljica i ostale medicinske sestre podnijele prijavu protiv nje, podnijela protuprijavu protiv tužiteljice i ostalih medicinskih sestara navedenih na predmetnoj prijavi protiv doktorice. Na ovaj način je doktorica nastavila sa šikaniranjem i ponižavanjem tužiteljice i njezinih kolegica, a tuženik kao poslodavac nije poduzeo nikakve mjere zaštite niti je uopće utvrđivao relevantne činjenice u povodu same prijave. Dakle, tuženik je i na ovaj način protivno Pravilniku o radu diskriminirao tužiteljicu te, umjesto da se odluči o njezinom prigovoru, istoj prijevarno dao na potpisivanje Aneksa 16- 2024 kojim ju degradira na niže radno mjesto s nižom plaćom. Prilikom potpisivanja Aneksa 16-2024 tuženik je kod tužiteljice izazvao zablude u namjeri da je time navede na sklapanje predmetnog aneksa, a svojim položajem hijerarhijske nadređenosti i istovremenom prijetnjom otkazom, a koja prijetnja je ujedno bila popraćena i istovremenim uručivanjem opomene pred otkaz tužiteljici, nedvojbeno prisilno i prijevarno ishodio potpisivanje aneksa kojim tužiteljicu degradira na niže radno mjesto s puno nižim koeficijentom plaće u odnosu na Aneks 13-2024, a koji aneksi su potpisani na isti dan. Uslijed uznemirenosti i stresa kojem je tužiteljica bila danima izložena zbog nezakonitog i nemoralnog postupanja tuženika, tužiteljica nije razumjela što točno potpisuje, odnosno ista je bila dovedena u zablude. U strahu od otkaza kojim joj je prijetio poslodavac te stresa kojem je izložena, a osobito zbog činjenice da je u tom trenutku bila trudna 22 tjedna i da je samim time bila emotivnija i uplašenija za radni odnos, tužiteljica je potpisala Aneks 16-2024 ne znajući da potpisuje aneks kojim bi bila raspoređena na niže radno mjesto i niži koeficijent plaće. U negativnom okruženju koje je stvorio tuženik, tužiteljica nije mogla rasuđivati kao prosječna razumna osoba, niti je mogla razumjeti što točno potpisuje, s obzirom na činjenicu da joj je poslodavac istodobno na potpis predočio dva potpuno kontradiktorna aneksa te ujedno i uručio opomenu pred otkaz.

1.5. Tužiteljica smatra da iz navedenog očigledno proizlazi da je bila u zabludi u svezi sadržaja pojedinog aneksa, kao i u svezi posljedica jednog, odnosno drugog aneksa. Aneks 16-2024 u odnosu na Aneks 13-2024 u potpuno drugačijoj formi, manjkav, odnosno paušalno napisan što upućuje i na brzopletnost tuženika kao poslodavca da što prije isti predoči na potpisivanje tužiteljici i na taj način od nje iznudi potpis. Takvo postupanje tuženika kao poslodavca u potpunosti je zakonski neutemeljeno te je evidentno protivno moralu društva. Okolnosti u kojima je potpisan Aneks 16-2024 su uvjeti u kojima niti jedan radnik ne bi mogao razumno procijeniti bitna svojstva ugovora i njegovih posljedica. Nije bila u stanju shvatiti sadržaj samog Aneksa 16-2024, a pogotovo ne njegove posljedice, s obzirom da joj je isti predočen u zlonamjerno konstruiranim okolnostima od strane tuženika, koje okolnosti nisu u skladu s dobrom praksom i običajima poslovanja te su protivne moralu društva i rada. Upućuje i na svoje psihičko stanje u kojemu se nalazila prilikom potpisivanja aneksa,

1.6. Smatra da nedvojbeno proizlazi kako je do Aneksa 16-2024 došlo iz razloga što je podnijela prijavu protiv liječnice Ree Levicki iako članak 37. Pravilnika o radu Opće županijske bolnice Požega od dana 19. lipnja 2023. godine (dalje u tekstu: „Pravilnik o radu”) zabranjuje da se prijavitelja bilo kakvih nepravilnosti stavlja u nepovoljan položaj, odnosno poslodavac se ne smije osvećivati, pokušavati osvećivati ili prijetiti osvetom prijavitelju nepravilnosti, zbog prijavljivanja nepravilnosti. Osvetom se osobito, između ostaloga, smatraju postupci degradiranja ili uskraćivanja mogućnosti za napredovanje, prijenosa dužnosti, promjene mjesta rada, smanjenja plaće, promjene radnog vremena, prisile, zastrašivanja, uznemiravanja ili izoliranja, diskriminacije, stavljanja u nepovoljniji položaj ili nepravednog tretmana. Ističe da predmetne radnje tuženika u svojoj ukupnosti predstavljaju nedopuštene radnje te su takve radnje u smislu odredbe članka 271. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, dalje u tekstu: „ZOO”) nedopuštene, odnosno protivne Ustavu RH, prisilnim propisima i moralu društva. Proizlazi kako je predmetni Aneks 16-2024, odnosno promjena radnog mjesta i snižavanje plaće nedopuštena radnja (činidba) u smislu odredbe članka 271. ZOO-a zbog čega takav Aneks treba ocijeniti kao ništetan. Osim što se očigledno radi o nezakonitoj i nemoralnoj degradaciji neposredno povezanoj s podnesenim prigovorom i postupkom za zaštitu dostojanstva, koja je tome prethodila, ukazuje se kako je istoga dana potpisano i povećanje i degradacija. Nije životno logično da bi netko pristao na manju plaću i degradaciju, nakon što je isti dan već potpisao aneks za veći koeficijent plaće, naročito uzimajući u obzir da je riječ o trudnici koja već ima dvoje djece te bi na taj način bila ugrožena i njezina egzistencija. Aneks 16-2024 evidentno nije potpisala slobodnom voljom, već je na isto prisiljena od strane tuženika kao poslodavca, što Aneks 16-2024 čini ništetnim, te je uz sve navedeno (osobito činjenicu trudnoće tužiteljice) smatra da ju je tuženik obavezan vratiti na njezino ranije radno mjesto s istim pravima i obavezama iz radnog odnosa, što se osobito odnosi na plaću i druga materijalna prava. Tužiteljica ističe kako ona pripada u posebno osjetljivu skupinu radnika jer je u to vrijeme bila trudnica s još dvoje djece.

1.7. U slučaju da sud ne bi ocijenio osnovanim da se u ovom konkretnom slučaju radi o ništetnosti Aneksa 16-2024, tužiteljica napominje da je isti u svakom slučaju pobojan u skladu s odredbom članka 330. ZOO-a uzimajući u obzir da su u trenutku potpisivanja Aneksa 16-2024 na strani tužiteljice postojale mane volje, odnosno isti je potpisan u okolnostima prijetnje, zablude i prijevare, protivno slobodnoj volji tužiteljice te uzimajući u obzir da je tuženikovo postupanje u okolnostima potpisivanja Aneksa 16-2024 u potpunosti nezakonito, nepravilno i suprotno moralu društva.

1.8. Zbog navedenoga predlaže da sud donese presudu kojom će utvrditi da je Aneks Ugovora o radu Ur. broj: 02-02-1/16-2024 od 11. ožujka 2024. godine sklopljen između tuženika kao poslodavca i tužiteljice kao radnika, u cijelosti ništetan i da ostaju na snazi odredbe Ugovora o radu Ur.broj: 01-2-3/8-2016 od dana 28. siječnja 2016. godine i odredbe Aneksa ugovora o radu Ur.broj: 02-02-1/13-2024 od dana 11. ožujka 2024. godine te naložiti tuženiku da tužiteljicu vrati na radno mjesto magistra sestrinstva, služba za internu medicinu, internistička poliklinika, odnosno da je vrati na slično radno mjesto koje odgovara iskustvu i znanju radnika s istim ili sličnim uvjetima rada te da joj

prizna sva prava iz radnog odnosa kao da do promjene radnog mjesta nije ni došlo kao i da joj naknadi troškove parničnog postupka.

1.9. U slučaju da sud glavni tužbeni zahtjev ocijeni neosnovanim, tužiteljica ističe i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev te predlaže da sud u tom slučaju donese presudu kojom će poništiti se Aneks Ugovora o radu Ur. broj: 02-02-1/16-2024 od 11. ožujka 2024. godine sklopljen između kao poslodavca i tužiteljice kao radnika te da ostaju na snazi odredbe Ugovora o radu Ur. broj: 01-2-3/8-2016 od dana 28. siječnja 2016. godine i odredbe Aneksa ugovora o radu Ur. broj: 02-02-1/13 2024 od dana 11. ožujka 2024. godine, naložiti tuženiku da tužiteljicu, vratiti tužiteljicu na radno mjesto magistra sestrinstva, služba za internu medicinu, internistička poliklinika, odnosno da je vrati na slično radno mjesto koje odgovara iskustvu i znanju radnika s istim ili sličnim uvjetima rada te da joj prizna sva prava iz radnog odnosa kao da do promjene radnog mjesta nije ni došlo i da joj naknadi troškove parničnog postupka.

2. Tuženik se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, te osporava njezinu pravnu osnovu. Ne osporava da je tužiteljica u radnom odnosu na osnovi Ugovora o radu zaključenog na neodređeno vrijeme niti da je tuženik u zakonskom roku od 15 dana, postupajući sukladno Zakonu o plaćama u državnoj službi i javnim službama ("Narodne novine" broj:155/23), radi usklađenja Ugovora o radu s navedenim Zakonom i Uredbom o nazivima radnih mjesta, uvjetima za raspored i koeficijentima za obračun plaće u javnim službama (N.N. 22/24, u nastavku teksta: Uredba), s tužiteljicom dana 11.ožujka 2024. zaključio Aneks Ugovora o radu br. 02-02-1/13-2024. Tužiteljica je isti potpisala svojevrijedno, pri punoj svijesti i bez prisile, a nakon konzultacija, koje je tražila i obavila sa svojim pravnim zastupnikom. Točno je da je tužiteljica dana 01.ožujka 2024. podnijela tuženiku Zahtjev za zaštitu dostojanstva radnika na radnom mjestu Magistra sestrinstva, Služba za internu medicinu, Internistička poliklinika. Budući da je drugi Zahtjev za zaštitu dostojanstva radnika podnesen s iste poliklinike od dr. med. Rea Levicki, vođen je jedinstveni postupak. U provedenom postupku zaštite dostojanstva radnika utvrđena je povreda radne obaveze tužiteljice i nadređene joj liječnice, tako da nastavak rada, na način kako je bio organiziran u Internističkoj poliklinici, zbog narušenih odnosa obje prijaviteljice više nije bio moguć. Budući da je dr. med. Rea Levicki spec. kardiologije i da osim na predmetnom odjelu tuženika nigdje drugdje na klinici ne može obavljati poslove svoje specijalizacije, onda je sukladno rezultatima postupka, a sukladno Pravilniku o unutarnjem ustrojstvu i sistematizaciji radnih mjesta tuženika, tužiteljica premještena na drugo radno mjesto. Kako tuženik sukladno navedenom Pravilniku prema sistematizaciji nije tužiteljicu mogao rasporediti na radno mjesto "magistra sestrinstva", na kojem je tužiteljica do tada radila, istoj je predložen premještaj na mjesto prvostupnica sestrinstva, koji raspored je ista prihvatila. Sukladno prethodno navedenom tuženik je sa tužiteljicom zaključio Aneks Ugovora o radu br. 01-2-3/8-2016, Ur.broj:02-02-1/16-2024.

2.1. Tuženik ističe da su neosnovani navodi tužiteljice da joj je zaključenje Aneksa ugovora o radu br. 02-02-1/16-2024. bilo nametnuto, protivno prisilnim propisima ili rezultat osvete tuženika. Budući da se po zahtjevu tužiteljice, vodio postupak za zaštitu dostojanstva radnika, u isto vrijeme kada je poslodavcu tekao zakonski rok za

usklađenje Ugovora o radu sa Zakonom o plaćama u državnoj službi i javnim službama i Uredbom (toč. II), onda je kao rezultat okončanja postupka za zaštitu dostojanstva radnika, dana 11. ožujka 2024. tužiteljica sa tuženikom zaključila citirani Aneks Ugovora o radu. Tužiteljica je navedeni Aneks Ugovora o radu potpisala svojevolumno, slobodno i ozbiljno, a nakon konzultacija, koje je tražila i obavila sa svojim pravnim zastupnikom. Pri tome imajući u vidu da tužiteljica u vrijeme potpisivanja navedenog Aneksa Ugovora o radu nije postupila sukladno odredbi čl. 7. toč. 10. Zakona o roditeljskim potporama, i tuženika kao poslodavca, pisanim putem obavijestila o svom statusu „trudne radnice“.

2.2. Zbog svega navedenog tuženik predlaže da sud tužbu odbaci, podredno, odbije tužbeni zahtjev u cijelosti i obveže tužiteljicu na naknadu troškova parničnog postupka tuženiku s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

3. U podnesku od 9. listopada 2024. tužiteljica osporava navod tuženika kako ista nije mogla biti raspoređena na radno mjesto magistre sestrinstva jer doktorica Levicki koja je specijalist kardiologije nigdje drugdje na klinici ne može obavljati poslove svoje specijalizacije. Predmetni navod je u potpunosti neutemeljen i netočan, a sve to iz razloga jer je rad na dotadašnjem radnom mjestu tužiteljice bio organiziran na sljedeći način. Naime, liječnici i medicinske sestre su podijeljeni u timove koji se sastoje od jednog liječnika i jedne medicinske sestre. Tužiteljica je bila dio tima s prim.dr. Ivanom Barišićem, a ne s doktoricom Levicki iz čega proizlazi kako joj ista nije nadređena te da nema apsolutno nikakve osnove da tužiteljica ne bi da tužiteljica nije vezana uz radni tim doktorice Levicki, nego uz prim.dr. Barišića, te da navodi tuženika o nemogućnosti rasporeda tužiteljice na radno mjesto magistre sestrinstva nemaju nikakvu činjeničnu osnovu. Stoga, tvrdnja tuženika o premještanju tužiteljice na niže radno mjesto pod izgovorom organizacijskih razloga, ne samo da je nezakonit, već je i potpuno neopravdan, jer ne odražava stvarnu organizaciju rada.

3.2. Nadalje, Tužiteljica ističe kako je u potpunosti netočan navod tuženika u kojem tvrdi da tužiteljica nije obavijestila poslodavca o svojoj trudnoći. Naime, prije potpisivanja spornog Aneksa 16-2024, tužiteljica je obavijestila svog nadređenog dr. Petranovića o svom stanju trudnoće te je doktor osobno potpisano njezin zahtjev za prenatalni pregled. Nakon toga je tužiteljica predmetni zahtjev odnijela na potpis ravnatelju bolnice, čime je u pisanom obliku obavijestila poslodavca o svojoj trudnoći. Predmetnom zahtjevu je udovoljeno te je tužiteljica koristila i pravo na slobodan dan zbog prenatalnog pregleda, a koji podatak je evidentiran i na obračunskoj ispravi za isplatu plaće. Osim toga, u trenutku potpisivanja Aneksa 16-2024, tužiteljica je već bila trudna 22 (dvadeset i dva) tjedna iz čega proizlazi da je njezino stanje bilo očigledno i nije moglo proći nezapaženo.

3.3. Tužiteljica također ističe kako je Aneks 16-2024 u suprotnosti i sa odredbom članka 39. Zakona, koji štiti pravo službenika i namještenika na zadržavanje povoljnijeg koeficijenta za obračun plaće na radnom mjestu na kojem su zatečeni. Prema predmetnoj odredbi, službenici koji su zatečeni na radnim mjestima na kojima je uredbama utvrđen niži koeficijent za obračun plaće imaju pravo zadržati dotadašnji

koeficijent i to najkasnije do 31. prosinca 2027. godine. To je u ovom slučaju izostalo jer je tužiteljica potpisala Aneks 13-2024 s koeficijentom 2,45, a onda je degradirana na koeficijent 1,82. Dakle, u konkretnom slučaju tužiteljica je zatečena na radnom mjestu magistre sestrinstva s koeficijentom 2,45 koji je bio povoljniji u odnosu na onaj iz Aneksa 16-2024, kojim je tuženik, bez pravne osnove, nametnuo niži koeficijent i degradirao tužiteljicu na niže radno mjesto. Takav postupak je izravno suprotan navedenom članku Zakona, jer tužiteljica prema Zakonu ima pravo na zadržavanje povoljnijeg koeficijenta. Dakle, Aneks 16-2024 ne samo da je sklopljen pod nezakonitim okolnostima, već je i u suprotnosti s važećim zakonskim odredbama koje štite pravo radnika na zadržavanje povoljnijih uvjeta rada što uključuje i koeficijent plaće.

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 1. veljače 2016., rješenje o plaći od 28. siječnja 2016., Aneks Ugovora o radu broj 01-2-3/8-2016 od 11. ožujka 2024. i broj 01-2-3/8-2016 od 11. ožujka 2024., potvrda o trudnoći od 19. veljače 2024., zahtjev za zaštitu prava o 11. ožujka 2024., upozorenje o obvezama iz radnog odnosa od 11. ožujka 2024., nalaze s hitnog bolničkog prijema, nalaze psihologa i psihijatra, diploma za obavljanu edukaciju, Pravilnik o radu tuženika od 19. lipnja 2023., upozorenje o obvezama iz radnog odnosa 01-739/8-1-2024 od 11. ožujka 2024. i upozorenje o obvezama iz radnog odnosa 01-726/9-1-2024 od 11. ožujka 2024., Obračunska lista za isplatu plaće za veljaču 2024. za tužiteljicu, Odluka upravnog vijeća tuženika od 23. travnja 2024., očitovanje tuženika na dopis Hrvatske komore medicinskih sestara od 29. svibnja 2024 saslušao je svjedoke Dajanu Perinović, Mateu Vujnović, Krunoslava Buturca, dr.Reu Levicki, dr.Ivanu Popović, prim.dr. Ivana Barišića, Silviju Marić, dr.Juricu Petranovića, Mirelu Stapić, Mariju Karlić, saslušao je tužiteljicu i z.z.tuženika u svrhu dokazivanja, te je izvršio uvid u sve priloge i podneske u spisu.

5. Nakon ovako provedenog dokaznog postupka uz savjesnu i brižljivu ocjenu svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno sud je nedvojbeno utvrdio da su tužba i tužbeni zahtjev tužiteljice osnovani.

6. Uvidom u Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 1.veljače 2016., koji je tužiteljica priložila uz tužbu, utvrđeno da su navedenim ugovorom sporazumno izmijenjene odredbe ranijeg ugovora broj:02-1/0027-2015.Prema navedenom Ugovoru o radu na neodređeno vrijeme od 1.veljače 2016. tužiteljica je kod tuženika zasnivala radni odnos za poslove radnog mjesta magistra sestrinstva, Služba za internu medicinu, Internistička poliklinika.

7. Nesporno je da je tuženik tužiteljici dana 11.ožujka 2024. dao na potpis Aneks ugovora o radu br. 01-2-3/8-2016, Ur.broj:02-02-1/13-2024 i Aneks ugovora o radu br. 01-2-3/8-2016, Ur.broj:02-02-1/16-2024, oba od 11.ožujka 2024. te Upozorenje o obvezama iz radnog odnosa s mogućnošću otkaza ugovora o radu u slučaju nastavka kršenja radnih obveza od istoga datuma. Također je nesporno da je tužiteljica potpisala sva tri dokumenta, a 20.ožujka 2024. je Upravnom vijeću tužene poslala Zahtjev za zaštitu prava kojim predlaže poslodavcu da Upozorenje o obvezama iz radnog odnosa

i Aneks ugovora o radu Ur.br. 02-02-1/16.2024 od 11.ožujka 2024.od 11.ožujka 2024. stavi izvan snage i omogućiti joj povratak na ranije radno mjesto "magistra sestrinstva, služba za internu medicinu, internistička poliklinika" s pripadajućom koeficijentom 2,45.Navedeni zahtjev za zaštitu prava Upravno vijeće je primilo 22.ožujak 2024. i na isti se nije očitovalo. Tužiteljica je tužbu podnijela sudu 24.srpnja 2024.

8. Sporna je valjanost Aneksa ugovora o radu ur.broj:02-02-1/16-2024 od 11.ožujka 2024.

9. Provedenim postupkom je nedvojbeno utvrđeno da je tužiteljica 1.ožujka 2024. podnijela tuženiku prigovor zbog neprikladnog ponašanja i mobinga od strane liječnice Ree Levicki te da je Rea Levicki u isto vrijeme takvu prijavu podnijela protiv tužiteljice.

10. Svjedokinja Dajana Perinović iskazala je da je 1.ožujka 2024.godine ujutro njih 5 sestara koje su radile u kardiološkoj ambulanti bilo u ambulanti za holtere kad je došla doktorica Lea Levicki i izvikala se na sve njih što nisu povale pacijente za njeno istraživanje. To su bili pacijenti koji su bili taj dan naručeni za holter, te su ih pitali da li žele sudjelovati u istraživanju dr. Levicki. Neki pacijenti su željeli sudjelovati, a neki ne, ali one to nisu bile dužne odraditi, ali su radile. Bilo je pacijenata koji su željeli sudjelovati u tom istraživanju i nikada prije toga se dr. Levicki nije izvikala na njih. Nije im bilo jasno zašto je ona to učinila i postupila na ružan način. Izvikala se na sve njih da će one morati ići po pacijente pa će za to njoj morati odgovarati i to je sve tada pogodilo pogotovo Antonelu koja je tada bila trudnica. Njih četiri sestre koje su tada bile u ambulanti (svjedokinja, Antonela Lončar, Mirela Stapić i Josipa Eraković) tada su odlučile za takvo ponašanje prijaviti dr. Levicki. Nakon 3 dana zvali su ih u upravu i očekivale su da ih zovu zbog te njihove prijave, a pravnik Krunoslav Butorac joj je rekao grubim tonom da ih je dr. Levicki prijavila, što je nju jako iznenadilo jer je mislila da će je pitati što se dogodilo toga dana zbog događaja zbog kojeg su prijavile dr. Levicki. Očekivale su da će svi zajedno porazgovarati o tome i sve mirno riješiti, a on je samo rekao da je doktorica prijavila da joj ne žele naručiti pacijente, da ne razgovaraju s njom, da je ignoriraju. Međutim to ništa nije istina jer nikada niti jedna kolegica nije odbila napraviti nešto što je itko od liječnika od njih ikada tražio. Tada je pitala pravnika što je s njihovom prijavom protiv dr. Levicki na što joj je on rekao da to nije bitno. Nakon toga je s tužiteljicom otišla na hitni prijem jer su bile u velikom stresu, Antonela je bila trudnica i bojale su se za dijete. Nakon toga su obje otišle na bolovanje po savjetu liječnika sa hitnog prijema i dobile su lijekove za smirenje. Nakon tri dana zvali su ih dr.Barišić i dr. Petranović i rekli da su razgovarali s dr. Levicki i rekli su im da se vrate i da to sve riješe na miran način. Tada su se vratile i dr. Levicki je tada radila ambulantu za preglede te je taj dan pola ambulante odradila tužiteljica, a pola ona i nije bilo nikakvih problema. Nakon toga ih je telefonom zvala pravnica Vujnović da dođu u upravu i očekivale su da ih zove zbog mirenja. Kada je ušla kod pravnice, pravnica joj je dala aneks ugovora o radu usklađenom s uredbom i taj aneks je potpisala i preuzela ga, tada joj je dala upozorenje o povredi radne obveze. Kad je počela čitati taj dokument vidjela je da se tamo navodi da šikanira i ignorira dr. Levicki, a kad je to pročitala šokirala se i rekla da to ne želi prihvatiti te je izašla iz ureda. Nakon nje je ušla tužiteljica i poslije su pitale tajnicu mogu li otići kod ravnatelja. Očekivale su da će on

to sve poništiti. Ravnatelj ih je primio i priložile su mu sve te dokumente, a on im je rekao da moraju potpisati premještaj da njega ništa ne zanima i da moraju potpisati premještaj ako ne da će odmah dobiti otkaz. Bio je jako ljut. Tamo je bila i pravница Vujnović koja im je isto to rekla i rekla je ako to ne potpišu do 12,00 sati da će dobiti otkaz. Kod ravnatelja su došle oko 10,30 sati. Od ravnatelja su tražile vremena za potpisivanje tog ugovora jer su htjele vidjeti o čemu se radi i nikad im se tako nešto nije dogodilo, međutim on je rekao da to moraju potpisati odmah. Bile su u velikom strahu i uplašene i tužiteljica je počela plakati, ali su im i dalje govorili da to moraju potpisati. Obje su bile izvan sebe i u strahu da će dobiti otkaz pa su potpisale premještaj na drugo radno mjesto. Ravnatelju i pravnici tada je bilo poznato da je Antonela trudna, bila je u šestom mjesecu i bilo je vidljivo, a to joj je bila treća trudnoća. O trudnoći se obavještava putem formulara sa korisničke podrške. Glavna sestra internističke poliklinike odnese na potpis dr. Petranoviću koji je šef internističke poliklinike koji je to i potpisao te je proslijeđeno u ured ravnatelja. Rad u internističkoj poliklinici je organiziran na način da ima 5 liječnika i 5 sestara i sa svakim liječnikom radi jedna sestra. Tužiteljica je radila s dr. Barišićem, a u slučaju bolovanja se pokriva ambulanta koja treba. Tužiteljica nije bila u nikakvom sukobu sa dr. Levicki, sve je radila što je trebalo, možda bi jedanput godišnje bila kod nje na zamjeni. Tužiteljica i svjedokinja su pohađale tečaj za analizu holtera na bolnici Dubrava te su bile osposobljene za očitavanje. Tužiteljica nije bila ni na kakvim lijekovima niti terapiji prilikom potpisivanja spornog aneksa, odnosno ne zna je li toga dana pila kakve lijekove. Upozorenje su dobile tužiteljica, svjedokinja i dr. Levicki, ali one tada nisu znale da je upozorenje dobila i dr. Levicki. Ovaj događaj s doktoricom Levicki prvo su prijavile glavnoj sestri bolnice Silviji Marić koja ih je pozvala sebi jednu po jednu, ali nije zvala kolegicu Eraković što im je bilo čudno jer je i ona isto u tome sudjelovala. Kolegica Mirela Stapić je povukla svoju prijavu, a Josipa Eraković je bila zaposlena na određeno vrijeme.

11. Svjedokinja Matea Vujnović iskazala je da je 11.ožujka 2024. pozvala tužiteljicu i gospođu Perinović radi potpisa dva aneksa ugovora o radu i upozorenja na obveze iz radnog odnosa. Jedan aneks je bio vezan za usklađivanje sa Zakonom o plaćama i uredba o nazivima radnih mjesta, uvjetima za raspored i koeficijentima za obračun plaće u javnim službama a drugi je bio aneks vezan za premještaj na drugo radno mjesto. Naime, ranije je proveden postupak po prijavi tužiteljice, Dajane Perinović i Mirele Stapić protiv dr. Levicki koji postupak su proveli kolega Krunoslav Butorac te medicinska sestra Vlasta Pezerović koji su nakon provedenog postupka donijeli zaključak da bi, budući je dr. Levicki liječnica, specijalistica te nije moguće premjestiti je na drugo radno mjesto, na drugo radno mjesto treba premjestiti medicinske sestre. Ne sjeća se na koje drugo radno mjesto je tužiteljica premještena niti koje je to radno mjesto stručne sprema, ali je jedino na to radno mjesto po sistematizaciji bilo moguće premjestiti tužiteljicu. Tužiteljica je potpisala aneks o prevođenju, te je također pročitala i potpisala upozorenje, ali aneks o premještanju na drugo radno mjesto nije potpisala nego je rekla da se mora konzultirati sa pravnikom. Nije joj dala nikakav rok za potpis tog aneksa, a nakon toga je tužiteljica napustila ured. Nakon nekoliko sati pozvana je u ured ravnatelja te je ponovno pred ravnateljem objasnila razloge donošenja oba aneksa kao i upozorenja. Tužiteljica i Dajana Perinović su bile zajedno kod ravnatelja

i imale su primjedbu na jednu rečenicu iz upozorenja pa joj je ravnatelj rekao da tu rečenicu ispravi što sam ja i učinila. Obje su već ranije kod nje u uredu potpisale upozorenje, ali su kod ravnatelja rekle primjedbu na tu rečenicu te su tada ponovno potpisale to upozorenje. Vezano za aneks o premještanju ravnatelj im je rekao da ih se mora premjestiti u drugu radnu jedinicu u skladu sa sistematizacijom. Misli da su ta nova radna mjesta bila s manjim koeficijentima, ali ne zna točno jer nisam pisala anekse nego ih je pisao kolega Butorac. Obje su tada rekle da se moraju konzultirati te su izašle iz ureda ravnatelja i nakon određenog vremena su se vratile i rekle da će anekse potpisati te su ih potpisale bez ikakvih prisila. Nitko im nije dao nekakav rok za potpis, osim toga aneks o prevođenju je puno duži dok aneks o premještanju na drugo radno mjesto sadrži svega nekoliko rečenica te su ga one svakako pročitale i nakon konzultacije potpisale. Aneksa sadrži samo radno mjesto na koje se radnik premješta te koeficijent tog radnog mjesta. U ovom slučaju vodio se jedinstveni postupak po prijavama jer se radilo o prijavama više osoba vezanom uz jedan događaj. Nije tužiteljici prijetila da mora potpisati aneks o premještanju niti joj je davala bilo kakav rok za popis istog te joj nije prijetila da će dobiti otkaz ako ne potpiše nego joj je samo objasnila što aneks znači, a kada ga je ona odbila potpisati normalno su se razile. Nije joj poznato da između tužiteljice i ravnatelja postoji ikakav animozitet niti da je ikada postojao. S tužiteljicom nije imala nikakvih susreta prije nego što ju je pozvala u svoj ured da joj uručim navedene anekse. Čula je da se u bolnici nešto pričalo da je bilo nekakvih primjedbi na vođenje postupka, ali ne znam točno što. Budući je kolega Butorac provodio postupak zaštite radnika on nije mogao obiti osoba koja će radnicima uručiti odluku nego je to onda učinila svjedokinja. Ne zna kada je saznala za postupak zaštite dostojanstva jer je postupak tajan i o njemu se nije pričalo, ali su dobili zaključno mišljenje komisije za provođenje postupka. Ne sjećam se jesam li tužiteljici pojašnjavala s kojeg radnog mjesta se premješta na koje radno mjesto. Tom prilikom nije imala na uvid osnovni ugovor o radu i u tom trenutku joj je bilo poznato da je tužiteljica magistra sestrinstva, ali je radno mjesto na koje je premještena bilo jedino radno mjesto na koje se mogla premjestiti po sistematizaciji. Onaj tko je sastavljao aneks ugovora vodio je računa o stručnoj spremi i slobodnim radnim mjestima. Ne zna je li prilikom davanja aneksa tužiteljici pojasnila o tome koja je razlika između magistre i prvostupnice sestrinstva. Nije joj ništa objašnjavala o koeficijentu niti o plaći jer se svaki radnik može obratiti obračunu plaća. Nijedan od aneksa nema prednost po važenju. Koincidencija je da su oba aneksa dana na potpis isti dan je je zadnji dan roka za potpisivanje aneksa za prevođenje bio 15. ožujak 2024. godine, a 11. ožujak 2024. godine je bio zadnji dan roka za rješavanje postupka za zaštitu dostojanstva radnika. Na pitanje je li premještaj s radnog mjesta sa magistre sestrinstva na radno mjesto prvostupnice sestrinstva degradacija po hijerarhiji odgovorila je da nije jer tužiteljica nije obavljala samostalno poslove invanzivnih terapijsko-dijagnostičkih postupaka, a samo osobe koje samostalno obavljaju takve postupke imaju pravo na priznavanje magistra sestrinstva te koeficijent ovisi o poslu koji diplomirana medicinska sestra radi. Tako je navedeno u uredbi iz srpnja 2022. godine. Tužiteljici, sestre Perinović i još nekim sestrama priznat je koeficijent magistre sestrinstva iako u to vrijeme zakon nije poznavao to radno mjesto koje je uvedeno tek 2022g. Uredbom o izmjenama i dopunama, nakon donošenja novog zakona o plaćama donesena je nova uredba o plaćama kojom su bila navedena stara radna mjesta te novi naziv radnih

mjesta s koeficijentima te su bili dužni radnicima ponuditi anekse ugovora o radu s novim nazivima ranih mjesta i koeficijentima do 15.uzujka 2024. godine. Zato je tužiteljici bio dan na potpis aneks ugovora o radu kojem se prevodi s radnog mjesta magistra sestrinstva internistička poliklinika na radno mjesto magistra sestrinstva, služba za internu medicinu internistička poliklinika, uz koeficijent 2,45. Da nije bio vođen postupak radi zaštite dostojan radnika i da tužiteljicu nije bilo potrebno premjestiti na drugo radno mjesto tužiteljici bi ionako bio ponuđen aneks ugovora o radu za radno mjesto prvostupnice sestrinstva jer poslovi koje je ona obavljala nisu udovoljavali poslovima za radno mjesto magistre sestrinstva uz činjenicu da je to radno mjesto uvedeno tek 2022.godine i nije jasno kako se ona vodila i ranije na tom radnom mjestu. Ne zna je li tužiteljica bila trudna kad je bila kod nje radi potpisivanja aneksa, nije to vizualno opazila. Tad ju je prvi put vidjela i ne sjeća se jesu li sastavili kakvu službenu bilješku na sastanku kod ravnatelja. Nije postojala druga mogućnost rješenja slučaja osim premještanja. Zaključno mišljenje povjerenika za zaštitu dostojanstva radnika dostavljeno je ravnatelju i ravnatelj donosi konačnu odluku na temelju mišljenja povjerenstva. Nije objasnila tužiteljici što bi bilo ako ne potpiše aneks. Na pitanje je li sve što je navedeno u zabilješki od 12. ožujka 2023.godine, točno navedeno, a osobito činjenica da ih je ravnatelj upoznao s činjenicom da su zakonski zaštićene i da im se ne može dati otkaz ugovora o radu odgovorila je da se ne sjeća jer je zabilješka rađena s odmakom vremena. Ne znam je li se tužiteljica konzultirala s pravnikom prije potpisivanja aneksa. Poznata joj je procedura za zaštitu trudne radnice jer je pravnik po struci. Ne zna tko je inicirao promjenu radnog mjesta jer nije zadužena za kadrovski dio i nije pisala aneks. Ne znam što je dobila dr. Levicki, ali znam da je zaključno mišljenje povjerenstva da postoji povreda obje strane. Ne zna je li upozorenje na obveze iz radnog odnosa dano dr. Levicki.

12. Svjedok Krunoslav Buturac iskazao je da su on i Vlasta Pezerović osobe zadužene za zaštitu dostojanstva radnika. Ona je magistra sestrinstva i postupak su provodili zajedno. Istovremeno su postupali po dva zahtjeva za zaštitu dostojanstva radnika koja su bila vezana jer se radilo o istim osobama. Jedan je bio zahtjev Antonele Lončar i Dajane Perinović i još dvije sestre koje su povukle svoje zahtjeve, a drugi zahtjev je bio dr.Ree Levicki. Postupak su proveli na način da su saslušali sve sudionike događanja odnosno podnositeljice zahtjeva i sve osobe koje su mogle imati saznanja o tome te su nakon toga napisali zapisnik i donijeli zaključak koji su odnijeli ravnatelju da donese odluku. Utvrdili su postojanje povreda s jedne i druge strane, s jedne strane zbog nekorektnog ili neprofesionalnog ponašanja, a s druge strane zbog neizvršavanja obveza ili odbijanja izvršavanja nekih naloga. Predložili su da se svima izda upozorenje iz radnog odnosa. Koliko zna donesena su tri upozorenja i to gđi Lončar, gđi Perinović i dr.Levicki. Prilikom provođenja postupka nije bilo grubog tona, vrijeđanja niti prijetnje otkazom tužiteljici. Prilikom razgovora sa strane bolnice su stalno bili prisutni on i gđa Pezerović, dok su ostale osobe koje su saslušavali ulazile pojedinačno. Čim su došle kod njega svima je objasnio da je spojio dva postupka i da će ih ispitivati vezano uz oba postupka, a nakon što sasluša sve sudionike i svjedoke, ako to bude bilo potrebno da će ih zvati ponovno. Postupke je spojio zbog vremena jer ej trebao biti dovršen u roku od 8 dana. Zahtjeve su zaprimili isti dan. Tijekom postupka saslušavali su osobe koje su bile prisutne, odnosno koje su imale saznanja te su saslušali dr.Popović i

dr.Petranovića te sestre Mirelu Stapić i Jelenu Raguž, možda još nekoga, ali se ne sjeća više. Svjedoci su iskazali da je zapravo došlo do povrede i s jedne i druge strane i to dr.Levicki zbog tona, vikanja prema sestrama, a od strane sestara zbog neizvršavanja radnih obveza, djelomičnog šikaniranja prema liječnici, ponašanja prema liječnici i neizvršavanja obveza. Podnositeljice jednog i drugog zahtjeva zvao je dva puta. Tijekom provođenja postupka niti s jedne strane sudionika u postupka nije bilo inicijative da bi došlo do mirnog rješenja. Nije mu poznato da bi takva inicijativa došla od dr.Barišića ili od dr.Petranovića. Zaključno mišljenje je bilo upozorenje za sve strane. Nisam ih prilikom saslušanja pitao da li one smatraju da je zajednički nastavak rada moguć jer tema nije bila nastavak rada nego zaštita dostojanstva radnika. Dr.Levicki se nije imala gdje drugdje premjestiti jer je ona kardiolog te ona može raditi samo u kardiološkoj ambulanti pa su stoga premještene sestre kako one više ne bi dolazile u kontakt sa doktoricom i da ne bi bilo sukoba. Gđa Lončar je na roditeljskom, a gđa. Perinović je radila dva do tri mjeseca, a nakon toga je otišla na bolovanje. Da rade na radnim mjestima na koje su premještene ne bi dolazile u kontakt sa dr.Levicki. Pretpostavlja da je on sastavljao anekse jer je tada u roku 15 dana trebao sastaviti preko 700 aneksa zbog izmjene Zakona o u plaćama jer je tada Uredba o koeficijentima i plaćama u javnim državnim službama stupila na snagu. Za tužiteljicu su sačinjena dva aneksa. Jedan aneks koji su morali potpisati svi zaposleni u bolnici kojim su prevedena njihova radna mjesta po kriterijima Uredbe i Tablicama prevođenja vezano za uredbu, a drugi aneks su joj dali za novo radno mjesto. Možda je predložio novo radno mjesto, ali nisam donio odluku jer je ne može donijeti. Aneksom o prevođenju nisu smjeli ništa mijenjati nego su samo radno mjesto na kojem je tužiteljica radila trebali prevesti na radno mjesto po koeficijentu po novoj uredbi. Međutim, tužiteljica zapravo nije niti radila na tom radnom mjestu, odnosno njezino radno mjesto nije zadovoljavalo uvjete radnog mjesta magistra sestrinstva na invazivnim i specifičnim dijagnostičko terapijskim postupcima te su stoga preveli njen ugovor i ona nije mogla ostati na radnom mjestu magistra sestrinstva jer u sistematizaciji toga radnog mjesta više nije bilo te bi tužiteljica da je ostala raditi u internističkoj poliklinici radila na radnom mjestu prvostupnika sestrinstva sa koeficijentom 1,82 jer sada te poslove rade sestre srednje i više stručne spreme. U bolnici imaju 50 osoba sa stručnom spremom magistra sestrinstva, ali njih 15-ak samo radi na radnom mjestu magistra sestrinstva. Prije ove Uredbe njih oko 25 je imalo ugovore za radno mjesto magistra sestrinstva, a nakon Uredbe ih je ostalo 15-ak dok su s ostalima zaključeni aneksi za radna mjesta prvostupnice sestrinstva ovisno o odjelu. Do nove Uredbe magistre sestrinstva su se vodile u Copu na radnom mjestu kao logoped, molekularni biolog i sl. Naziv radnog mjesta je njihov interni naziv radnog mjesta koji je naveden u isplatnoj listi, a naziv po Uredbi je logoped, molekularni biolog, itd. Nije bio prisutan kada je tužiteljica potpisala taj aneks o premještaju, ali pretpostavlja da ga je slobodno potpisala jer ga je mogla odbiti. Radnik kojemu je prevođenjem ugovora pravilno preveden koeficijent, ali mu je pala plaća ima pravo zadržati plaću do 2027.godine. Prvi je trebao biti zaključen ugovor o prevođenju. Nije mu poznato da su oba aneksa zaključena s istim datumom. Nije mu poznato da je u to vrijeme radnica tužiteljica bila trudna. On potpisuje zahtjeve za prenatalni pregled, ali iste ne čita. Ne zna je li tužiteljica koristila dopust za prenatalni pregled. Kada je razgovarao s tužiteljicom nije opazio da je trudna. Misli da nije imao dokumentaciju s hitnog prijema među

dokumentacijom za zaštitu dostojanstva radnika, ali nije siguran. Misli da je tužiteljica odbila potpisati zapisnik i to drugi puta kada je pozvana za saslušanje ali ne zna razlog. Prije postupka zaštite dostojanstva nije bio u kontaktu sa tužiteljicom, možda ju je nekada sreo u prolazu. Zahtjev za prenatalni pregled predaje se u Opće poslove. U postupku nisu utvrđivali je li bilo prije kakvih sukoba između dr. Levicki i tužiteljice. Da su ti sukobi bili prijavljeni znao bi iz dokumentacije.

13. Svjedokinja Rea Levicki iskazala je da je u ožujku 2024. godine rekla tužiteljici i Dajani Perinović da je obavijeste kada dođu pacijenti koji su pozvani radi sudjelovanja u istraživanju, međutim one su ih vraćale kući i nisu ih zadržavale nakon obavljenog holtera iako im se trebalo ponuditi da obave ultrazvuk srca i pregled koji bi inače trebalo čekati duže vremena. Došla je u prostoriju za holtere i rekla im je da su to ispitanici za istraživanje koje je odobreno od strane uprave i medicinskog fakulteta i da ih treba zadržati i da ove koje su taj dan poslale kući pozovu da se vrate na što se tužiteljica samo nasmijala i ništa nije odgovorila, a Dajana Perinović je dr. Popović koja je stajala sa njom rekla "Doktorice za vas ću učiniti sve". Glasnijim tonom ih pitala čuju li je, budući je bila buka i bila su otvorena vrata i bilo je pacijenata. Nakon toga se okrenula i izišla van. U vrijeme dok je bila specijalizant tužiteljica i Dajana Perinović su ponekad odbijale učiniti nešto što je od njih tražila. Međutim kada je završila specijalizaciju to je postalo svakodnevno. One su izvršavale sve što bi im naložili muški specijalizanti i zbog toga je radila sa sestrom Jelenom Raguž, ali ona je imala malu djecu i bila je često na bolovanju tako da su joj često bile potrebne zamjene, one ne bi htjele odraditi taj posao nego su se pozivale sestre iz drugih ambulanata bez obzira što su one bile slobodne. Zbog toga se žalila dr. Raštegorgu, dr. Petranoviću i dr. Barišiću međutim nitko nije ništa poduzeo. Toga dana u ožujku 2024. rekla je da će ih pismeno prijaviti. Taj dan je bila dežurna i pokrivala je hitnu službu tako da taj dan nije imala vremena, ali prvi slijedeći slobodni radni dan je podnijela prijavu i tada još nije znala da su one prijavile nju. To je saznala tek kada su je pozvali u Upravu prvi idući radni dan, misli da je to bio ponedjeljak. U upravi je bila samo ona, a ne i sestre i tamo su je pitali je li im uputila kakvu ružnu riječ, je li ih čime uvrijedila. Odgovorila je da toga ničega nije bilo, ali ni one nisu navele ništa konkretno što im je navodno učinila. Kasnije je pozvana kod pravника Krunoslava Buturca koji joj je rekao da je to postupak radi zaštite dostojanstva radnika. Nije mogla vjerovati o čemu se radi. Dala je svoj iskaz. To je bio postupak i po njihovom i po njenom zahtjevu jer nije mogla podnijeti njihovo ponašanje da joj se smiju u lice i nisu htjele odraditi posao. Sestre su dobile odluku o premještanju na drugo radno mjesto, a ona je dobila upozorenje na ton glasa. One su inzistirale da je se premjesti i da ne radi u poliklinici nego samo u odjelu, a da one ostanu raditi na mjestu gdje su i radile. Odnosno one su inzistirale da ne rade s njom, da više ne radi u tom prostoru.

Nikada nije dopuštala da tužiteljica i Dajana Perinović očitavaju holtere. Isto su radili dr. Raštegorgac i dr. Dujmović dok dr. Barišić nije nikada očitavao holtere, a dr. Petranović rijetko. Sve sestre koje su kasnije išle na edukaciju su I-stupnice sestinstva, a nije sigurna imaju li magisterij. Istaknula je da je da je radno mjesto medicinske sestre na kardiologiji jedno od najlakših mjesta u bolnici i tu su uglavnom zapošljavane sestre s dugogodišnjim radnim stažem koje su imale zdravstvenih problema, a tužiteljica i Dajana Perinović su zdrave i mlade osobe i s njihovim dolaskom na kardiologiju je

počelo zapošljavanje mladih osoba. Sestra, nakon izvršenog EKG-a pregleda na kompjutoru cijeli zapis i iz njega izdvoji dio u kojemu ima nepravilnosti. Isprinta tih nekoliko stranica i da liječniku da očita nalaz. Nitko tko završi tu obuku za očitovanje holtera ne može odmah bez greške očitavati, međutim tužiteljica i Dajana Perinović nisu prihvaćale nikakve sugestije niti dodatne edukacije nego su se držale visoko i samo su prestajale očitavati onaj dan kada bi ona trebala raditi. Liječnici s kojima su radile tužiteljica i Dajana Perinović imali su duplo manje pacijenata od limita. Ranije je mislila da postoji mogućnost da rade zajedno. Antoneli je trebalo više vremena da nešto odradi, ali bi ipak odradila, ali u zadnjih godinu dana je bio potpuni neposluh gdje je vidjela potpuni stupanj nepoštovanja i to više ne bi mogla tolerirati svaki dan. Čula je da je tužiteljica odbijala određene poslove za koje je smatrala da nisu pogodni njezinoj stručnoj spremi npr. njega pacijenata za gastroenterološkom odjelu. Nakon što su tužiteljica i Dajana Perinović otišle sa odjela normalno se radi, došli su novi ljudi i nikada nakon njihovog odlaska nije doživjela što je doživjela s tužiteljicom i Dajanom Perinović.

Dr. Petranović ju je pitao bi li sukob mogle riješiti mirnim putem jer je njemu bilo jako stalo da one ostanu i čak je nakon toga događaja napravio da pola radnog vremena s njom radi tužiteljica, a drugu polovinu Dajana Perinović i to samo jedan dan. Taj dan su one radile normalno, prozivale pacijente i radile su onako kako su trebale i inače i to je bilo prvi puta da su se tako ponašale prema njoj. Prije toga nije radila s tužiteljicom osim ako bi je ona pozvala da odradi ergometriju dr. Barišića. Zadnje dvije godine nisu radile zajedno zato što je dogovoreno da ne rade zajedno tako da je smatrala da nakon ovog događaja u ožujku stvarno više ne mogu raditi zajedno i da joj se smiju u lice i to je bilo potpuno nepoštovanje i nepoštovanje hijerarhije. Izbjegavale su raditi zajedno, ali kada bi to eventualno bilo nužno, jer nije bilo sestre koja je radila s njom, zadnjih godinu dana joj je morala više puta ponavljati da nešto odradi dok bi dočekala da odradi što od nje traži. Žalila se svim kolegama kardiolozima i ravnatelju međutim rečeno joj je da to riješe između sebe, ali to nije bilo moguće. Nije nikada podnijela nikakav zahtjev za zaštitu dostojanstva liječnika, a svaki puta kada bi se žalila na sestre rečeno joj je da to riješe između sebe, ali nije nikada htjela poduzimati ništa protiv njih. Nije se žalila na upozorenje koje je dobila nakon provedenog postupka. Nije tražila da se tužiteljica i gđa. Perinović premjeste na drugo radno mjesto, ali su one tražile da se nju makne s njenog radnog mjesta. Znala je da tužiteljica i Dajana Perinović neće ništa htjeti obaviti za istraživanje te je stoga krv vađena u dnevnoj bolnici, sa sestrom Raguž je radila ultrazvuk i pregled, a tužiteljica i Dajana Perinović su samo trebale reći pacijentima da je pričekaju. Svaki tjedan je dolazila provjeriti gdje su pacijenti, ali bi ih one poslale kući. Zna da nisu rekle pacijentima da pričekaju jer uvijek kada bi holtere stavljale sestre Mirela i Josipa pacijenti bi ostali i pričekali je, a kada bi radile tužiteljica i Dajana Perinović pacijenti bi otišli. Ne vjeruje da su pacijenti otišli jer nisu htjeli sudjelovati u istraživanju jer se radi o pacijentima kojima je bio potreban uzv srca na koji su čekali po dvije godine i svi oni kojima je ponudila istraživanje su prihvatili ponudeno. Istraživanje je trajalo ukupno 3 do 4 tjedna. Tužiteljica nije radila noćne smjene. Tužiteljica je stalno radila prvu smjenu, a pacijenti su se za istraživanje skupljali od pacijenata koji su nosili holtere i koji su svi dolazili u prvu smjenu. Nije dobila tečaj kontrole bijesa. Za to sam čula u

predmetu tužiteljice Dajane Perinović, a čula je od više djelatnika da su to one predlagale.

14. Svjedokinja dr.Ivana Popović koja radi na odjelu opće interne i nije zaposlena na kardiologiji sjeća se da je u proljeće 2024. nakon dežurstva došla u ambulantu za holter radi jednog termina i nakon nje je došla dr.Levicki koja je povišenim tonom razgovarala o nečemu što se nije napravilo, a bilo je zadano sestrama. Tamo je bilo više sestara i misli da su bile Antonela Lončar i Dajana Perinović i još neke sestre, ali nije sigurna koje. Sjeća se da one zapravo nisu obraćale pozornost na ono što govori dr. Levicki, odnosno da se nije uzimalo ozbiljno to što ona govori. Nakon što im je rekla što je imala za reći dr.Levicki otišla, a sestre nisu ništa rekle. Misli da su vrata bila otvorena, ali da tamo još nije bilo pacijenata i da je to bilo prije početka rada ambulante. Ne sjeća se je li u to vrijeme znala da je Antonela Lončar trudna. Kratko je prisustvovala tom incidentu i samo joj je bilo bitno otići. Dr.Levicki nije nikoga vrijeđala, nije bilo ružnih riječi, nikome se osobno nije obraćala, ali zna da je bila ljuta jer nešto nije bilo obavljeno. Svjedokinja je iskazala da je imala osjećaj da sestre nisu slušale dr.Levicki, čula je samo nekakve uzdahe i nisu joj zapravo ništa uzvatile na ono što je rekla, odnosno imala je osjećaj da je ignoriraju. Nije joj poznato jesu li sestre na kardiologiji bile ovlaštene davati nalaze mimo liječnika. Ne zna mogu li sestre na kardiologiji potpisati nalaz bez liječnika, ali misli da se to ne radi. Način komunikacije i obraćanja dr.Levicki prema sestrama nije bio uobičajen, ali može razumjeti ako je netko frustriran i ako to traje dugo vrijeme da se može na takav način povisiti ton. Ona do tada nije znala da nešto ne štima jer nije s toga odjela. Misli da je u tom trenutku tamo bilo 4 do 5 sestara. Nije mogla vidjeti pogleda svih osoba, ali je imala osjećaj da je ne slušaju. Ne sjeća se je li sestra Antonela Lončar imala kakvu reakciju. O trudnoći se obično obavještava šef odjela, a svjedokinja osobno nije obavijestila ravnatelja.

15. Svjedok dr.Ivan Barišić iskazao je da mu je poznato da je između tužiteljice i dr.Levicki bilo određenih neslaganja, međutim stvari bi se primirile i dalje bi se nastavilo normalno raditi. Međutim, sve je kulminiralo događajima u ambulanti za holtere. To je bilo prije oko 2 godine i on nije tome bio prisutan, ali je čuo da je dr.Levicki od sestara tražila nešto vezano uz pacijente koji su bili u njenom doktoratu pa da je tu došlo do nekakvih nesporazuma. Nakon toga sestra Perinović se obratila ravnatelju bolnice s pritužbom na ponašanje dr.Levicki i nakon toga je pokrenula postupak za dostojanstvo radnika. Potome je i dr. Levicki pokrenula takav postupak. Ravnatelj bolnice ga je obavijestio o tome da se mora provesti postupak zaštite dostojanstva radnika i da se mora provesti po zakonu i to je prepustio pravnoj službi. Molio ga je da možda prijeđe preko toga međutim on je rekao da je podnesen službeni zahtjev, da se preko njega ne može prijeći i da mora postupiti po zakonu. Svjedok je istaknuo da je u dobrim odnosima i s dr.Levicki i sa sestrama. Nije sudjelovao u navedenom postupku zaštite dostojanstva radnika. Nakon provedenog postupka zaštite dostojanstva radnika, ravnatelj je održao sastanak na kojemu je bio prisutan s dr.Petranovićem šefom poliklinike, dr.Raštegorcem, sestrom Silvijom Marić i pravnicima. Ravnatelj je predložio da se sestre premjeste na druga radna mjesta kako bi se razdvojile od dr.Levicki i da bi se spriječila mogućnost daljnjih sukoba i svi smo se s time složili. Otkazivanje ugovora o radu tužiteljici zapravo nikada nije bila opcija nego je to zapravo bila jedna od zakonskih mogućnosti ali nitko od nas nije bio za tu opciju. Radna mjesta na koja

su sestre premještene su slična na kojima su i do tada radile, ali ne zna ništa o koeficijentima niti ranijih niti novih radnih mjesta, ali misli da se radi o sličnim radnim mjestima. Dr.Levicki se nije moglo premjestiti na drugo radno mjesto jer je ona subspecijalist kardiolog, a i radi se o deficitarnom zanimanju, malo ih je i ona je mogla jedino raditi na radnom mjestu na kojemu je radila. Ne zna je li u to vrijeme znao da je tužiteljica trudna, ali takav medicinski nalaz nije vidio. Ne može 100% sigurno odgovoriti je li u vrijeme spornih događanja vidio da je tužiteljica trudna. Tužiteljica mu to nije bila dužna priopćiti jer on nije bio šef toga odjela. Nije sporno da je tužiteljica u to vrijeme bila trudna jer je u međuvremenu rodila. Tužiteljica je njim provela edukaciju u bolnici Merkur za implantaciju trajnih stimulatora srca. U početku, 2018. ili 2019.godine ona je radila na dva tri takva postupka međutim budući su kod tih postupaka prisutna zračenja, a ona je u generativnoj dobi prestala je to raditi i taj postao je premješten u odjel operacija jer se tamo rade slični zahvati gdje ima zračenja. U vrijeme ovih spornih događaja tužiteljica nije obavljala takav posao. Sestre su bile obučene za očitavanje nalaza holtera, ali se nalaz ne može izdati bez pregleda i potpisa liječnika. Ne zna mogu li sestre sa srednjom stručnom spremom obavljati te poslove. Nije siguran radili li Suzana Prevendar takav posao, a rade ga Jelena Raguž i Mirela Stapić. Ne zna koju stručnu spremu one imaju. Svakodnevno je radio s Antonelom, ali ne može sa sigurnošću reći kada i koliko je s njom radila dr.Levicki. Nije predlagao da se tužiteljicu premjesti na drugo radno mjesto, ali to je bio splet nesretnih okolnosti i kada je postupak pokrenut i proveden, ravnatelj je predložio da se izvrši premještaj i oni su se svi s time složili i on nije mogao ravnatelju predložiti ništa drugo mimo zakonskih propisa. Žalile su mu se i dr.Levicki i sestre Perinović i Lončar. Sestre da ih doktorica ne poštuje, a doktorica da sestre nju ne poštuje. Misli da je dr.Levicki više spominjala Dajanu Perinović. Nije siguran je li sestra Lončar neposredno nakon sukoba u ambulanti za holter otišla na bolovanje, ali su nakon toga i ona i sestra Perinović otišle na bolovanje. Sastanak s ravnateljem je održan vrlo brzo nakon tih događaja, možda unutar tjedan dana. Nikada mu nije nitko od sestara pokazivao svoj nalaz o trudnoći. Na navedenom sastanku ravnatelj je predložio otkaz ili premještaj na drugo radno mjesto sestra. Zatražio je njihovo mišljenje i svi su bili protiv otkazivanja ugovora o radu. Radio je s tužiteljicom i apsolutno je bio protiv toga. Nikada nije primio pritužbu na rad tužiteljice, a radili su zajedno od 2017. ili 2018. do toga događaja. Razmatrana je i mjera prema dr.Levicki i ona je dobila mjeru da se mora javiti psihologu radi kontrole bijesa ili tako nešto. Poslije je pitao ravnatelja je li to ispoštovano, a on je rekao da je. Misli da su mogućnost otkaza razmatrana za sve sudionike događaja jer bi bilo nepravедno jednima dati otkaz, a drugima ne. Ne zna ništa o tome da bi došlo do kakve promjene kod dr.Levicki, smanjenja koeficijenta ili slično. Na sastanku nije bilo govora o smanjenju koeficijenta sestrama. Nije mu bilo poznato da će premještajem sestara došlo do smanjenja plaće. Da je znao da će premještajem došlo do smanjenja plaće tražio bi da mu se to protumači. Kako je čuo sestre su prihvatile izmijenjene ugovore o radu međutim nakon što se premještaj trebao realizirati postavilo se pitanje koeficijenata stekao je dojam da su ti koeficijenti došli nakon premještaja, ali to se sve odvijalo unutar dan ili dva. Kada je čuo za to pitao je ravnatelja o čemu se tu radi, a on mu je rekao da smanjenje koeficijenta nije vezano uz premještaj nego je pitanje centralnog obračuna plaća i zakonske definicije te da su raniji ravnatelj i pravna služba njihova ranija radna mjesta vodili kao radna mjesta profesora defektologije. Naime,

stručna sprema sestara u COP-u nije se povezivala s koeficijentom koji su one do tada imale nego je taj koeficijent bio profesora defektologije. Obračun plaće za Antonelu Lončar nije nikada vidio. Koliko zna još neke druge sestre su u ovom periodu izgubile koeficijent i to je bio veliki problem u bolnici. Njegova supruga koja radi na plućnom odjelu rekla mu je da je i sestri Martini Kožić koja je bila na njenom odjelu isto tako smanjen koeficijent. Ne zna je li joj vraćen, a sada radi na drugom radnom mjestu.

16. Svjedokinja Silvija Marić, glavna sestra bolnice, pomoćnica ravnatelja za sestrinstvo iskazala je da se sjeća da ju je zvao dr.Raštegorgac i rekao da dođe u internističku polikliniku jer se nešto događa s kolegicama. U međuvremenu je išla pogledati nekakvu prostoriju koju je trebalo pretvoriti u toalet za bolesnike i dok je stajala ispred bolnice s ravnateljem prošle su tužiteljica i gđa. Perinović, sa smiješkom su ih pozdravile i odnijele neku kovertu u upravu. Što su odnijele saznala je naknadno. Kasnije je otišla u upravu vidjeti što se dogodilo. Razgovarala je s tužiteljicom i sestrom Perinović koje su joj ispričale što se dogodilo i to je sve što znam. Izuzeto joj je žao što su je u toj cijeloj priči zaobišle i nisu joj se ranije obratile. Nije sudjelovala u postupku povodom njihove prijave, a načula je nešto o prijavi dr.Levicki, ali ništa konkretno ne zna. Upoznata je da su kolegice premještene na druga radna mjesta. Isto tako zna da su im smanjeni koeficijenti, ali su koeficijenti smanjeni vezano uz Uredbu o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti u javnim službama. Da je tužiteljica ostala raditi na istom radnom mjestu isto tako bi joj bili smanjeni koeficijenti u skladu s Uredbom. Svjedokinja ja bila predsjednica povjerenstva za utvrđivanje radnih mjesta koji ispunjavaju uvjete za priznavanje magisterija, magistra sestrinstva. Tužiteljici ne bi ostao koeficijent magistre sestrinstva da je ostala na mjestu na kojemu je radila ranije. Koliko se sjeća 10-ak djelatnika bolnice ostalo je bez koeficijenata magistre sestrinstva zbog primjene Uredbe. Pretpostavlja da je to utjecalo na njihove plaće, ali ne zna jer nema uvid u njihove platne liste. Nije dobila nikakav službeni dokument o tužiteljichinoj trudnoći. Niti jedna medicinska sestra ne izdaje samostalno nalaz ni ne potpisuje ga. U tome trenutku internistička poliklinika nije provodila nikakve invazivne postupke. Oko 40 medicinskih sestara ima višu stručnu spremu, a radi na mjestu srednje stručne spreml i koliko joj je poznato ni jedna od njih zbog toga nije pokrenula postupak pred sudom. Oni koji radne na mjestu srednje stručne spreml imaju koeficijent srednje stručne spreml bez obzira na spremu. U bolnici su česti premještaji sestara na druga radna mjesta zbog potrebe posla i nitko od tih sestara koje su premještane na druga radna mjesta nisu pokretale postupke pred sudom. Nije joj poznato koliko je sestara premješteno zbog pokretanja postupka zaštite dostojanstva radnika. Nije joj poznato je li i jedan takav postupak pokrenut Predsjednica stručne radne skupine za implementaciju Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama postala je 2023. ili 2024.godine. Ne zna točno kada je donesena Uredba. Postupali su kako su dobivali obavijesti od Ministarstva. Prema Uredbi magistra sestrinstva ima koeficijent od 2.45 ukoliko radi na poslovima kontrole bolničkih infekcija, na poslovima provođenja kontrole i kvalitete zdravstvene zaštite, na poslovima invazivnih medicinsko tehničkih postupaka, na poslovima koordinatora palijativne skrbi i voditelj tima operacijskog bloka. Nije joj poznato je li sa sestrama kojima su izmijenjeni koeficijenti potpisan novi ugovor o radu ili aneks ugovora o radu. Ne zna jesu li raniji ugovori nevaljani. Nije joj poznato je li tko morao vraćati razliku

plaće zbog promjene koeficijenta. Nije nikada od bilo koje sestre dobila medicinski nalaz o činjenici trudnoće, a misli da ga niti ne smije tražiti. Ne sjeća se je li je tužiteljica telefonski obavijestila o trudnoći. Kada neka sestara ode na komplikacije zbog trudnoće ili porodiljni onda je se kontaktira o potrebi zamjene. Nitko je nije dužan obavijestiti o činjenici trudnoće. Razgovarala s tužiteljicom i sestrom Perinović o ovim događajima i tada im je rekla da im jako zamjeram što se prvo nisu obratile svojoj nadređenoj glavnoj sestri odjela Mariji Karlić pa onda i njoj prije nego što su bilo što prijavljivale ravnatelju. Ne sjeća se da je ikada imala pritužbe prema sestri Lončar. Prije ovog događaja nitko nije prijavio neki problem. Sestre joj se javljaju tek kada ne mogu problem riješiti s glavnom sestrom odjela, a sestre su preskočile i glavnu sestru odjela i nju. Ne zna koliko je često sestra Lončar radila sa dr. Levicki. Vjeruje da su u okviru ustrojstvene jedinice pokušali riješiti problem, ali ne zna jer nije u tome sudjelovala. Jako joj je žao što se sestre prvo nisu obratile njoj i misli da do svega ovoga ne bi došlo da je nisu preskočile. Posao u Poliklinici slovi za lakši posao u odnosu na odjel, ali je to zapravo podjednaka težina posla. Tužiteljica je prije radila u internističkoj poliklinici, a sada je zaposlena kao prvostupnica sestrinstva u kirurškoj poliklinici, ali trenutno ne radi nego je na roditeljskom dopustu. Sestrama daju usmena upozorenja ukoliko primijete neku nepravilnost. U slučaju neizvršavanja radnih obveza donosi se pisano upozorenje na obveze iz radnih odnosa. Da su se sestre prvo javile svojoj glavnoj sestri odjela ona bi to pokušala riješiti na mirni način a ako ne bi uspjela onda bi nju obavijestila tome i ona bi pokušala to riješiti, a budući su ih preskočile otišlo je predaleko i završilo je kako je završilo.

17. Svjedok dr. Jurica Petranović iskazao je da je ranije bio voditelj internističke poliklinike i radio sa sestrom Dajanom Perinović. Sestre su mu se znale povremeno žaliti na neke liječnike, a isto tako se dr. Levicki znala žaliti na sestre, međutim toga dana su ga obavijestili da je došlo do nekakvog sukoba između dr. Levicki i sestara i on je došao u sobu gdje su bile sestre. Sestre su bile uznemirene i rekle su da one više ne mogu tako. Vezano uz neke pacijente koji su trebali doći na pregleda, a vezano uz doktorat dr. Levicki pacijenti navodno nisu došli pa je zbog toga došlo do nekakvog sukoba između doktorice i sestara. Rekao im je neka se obrate svojoj nadređenoj sestri. One se nisu obratile nadređenoj sestri, odnosno čuo je da je bilo nekih pokušaja da se jave glavnoj sestri poliklinike Mariji Karlić i glavnoj sestri bolnice Silviji Marić, ali ne zna što je na kraju s time bilo. Nakon ovih događaja komunicirao je i sa sestrama i s dr. Levicki i s pravnikom Buturcem i pokušao da se to pokuša mirno riješi međutim pravnik mu je rekao da su sestre pokrenule taj postupak i da su oni preuzeli taj slučaj. Naime, sestre su pokrenule postupak protiv doktorice, a čuo je i da je doktorica došla s odvjetnikom i da je rekla da će ih tužiti. Ne zna tko je vodio postupak, ali su pozvani u Upravu i rečeno mu je da postoji blaža i teža sankcija i ne sjeća se koje su to bile sankcije, ali zna da su svi bili za blažu sankciju. Kada ja prije sve ga toga razgovarao sa sestrama, dok je mislio da može doći do mirnog rješenja, sestre su se čak složile s time da odu s odjela, ali nije bilo govora o koeficijentima. Ništa ne zna o koeficijentima, to nije u njegovoj domeni. Smatra da su svi mi doktori i sestre dobro surađivali duže vrijeme te je zbog toga smatrao da bi bilo dobro da dođe do mirnog rješenja, a ne da se vode sudski postupci. Na sastanku u upravi bili su pravnica, pravnik, ravnatelj i oni s odjela koji su pozvani i glavna sestra bolnice, ali ne zna tko je od njih iznio ove dvije

mogućnosti. Možda je ova teža sankcija bila mogućnost otkaza, ali su svi bili za blažu sankciju. Svi liječnici su imali sestru s kojom su radili 90% vremena, a u slučaju potrebe dobili bi neku zamjenu za rad tako da ne bi morala biti čak niti sestra s kardiološke klinike, a dr.Levicki je kao i on radila sa sestrom Lončar možda 10 do 15 puta godišnje. Misli da je sestra Lončar nakon ovog incidenta završila na bolovanju. Nakon ovog incidenta tužiteljica je radila i s dr.Levicki te je predlagao da svi doktori rade sa svim sestrama jer je htio da se vidi da svi mogu raditi sa svima i u to vrijeme nije bilo pritužbi pacijenata na rad. Misli da su sestre mogle i dalje nastaviti raditi u poliklinici te da se taj sukob smirio. Na sastanku u upravi nisu imali ponuđenu neku drugu mogućnost nego su samo mogli reći što misle, koju odluku bi trebalo donijeti od te dvije ponuđene. Bilo mu je poznato da je Antonela Lončar trudna te joj je potpisao zahtjev za dopust za prenatalni pregled kao i svakoj drugoj sestri koja je tražila. Za trudnice se sve potpisuje. Misli da je drugima s odjela bilo poznato da je tužiteljica trudna jer takve stvari se ne taje. Ne obavještava ravnatelja o činjenici trudnoće radnika. Poznato mu je da je došlo do jednog sukoba između dr.Levicki i tužiteljice, godinu dana prije ovoga, a vezano za godišnji odmor, ali više nije siguran je li to bila tužiteljica ili Dajana Perinović. Misli da je na sastanku uprave za dr.Levicki predložena sankcija tečaj suzbijanja bijesa ili tako nešto. Nije mu poznato je li doktorica išla na taj tečaj. Ne zna je li tužiteljica ovaj događaj prijavila glavnoj sestri bolnice i glavnoj sestri poliklinike. Zna da je glavna sestra poliklinike bila obavještena ali ne znam u kojem trenutku.

18. Svjedokinja Mirela Stapić iskazala je da je zaposlena u internističkoj poliklinici 6 godina, a prije toga je više od 30 godina radila kao glavna sestra u kardiologiji. 1.ožujka 2024.godine, u petak bila u prostoriji gdje se analiziraju holteri. Tamo su bile još sestre Lončar, Perinović, Eraković i čekale su da dođu doktori da idu raditi. Stajala je iza vrata kada je došla dr.Levicki koja je povišenim glasom da sve čuju rekla da ako ne zaustave pacijente koje im je ona rekla da će ih morati same zvati i da će im mi vaditi krv. Naime doktorica je radila doktorat te je zbog toga radila istraživanje pa je u skladu s time određivala koje bi pacijente trebalo zadržati kako bi im se izvadila krv koja joj je bila potrebna za taj projekt i one su samo trebale zadržati određene pacijente i pitati ih da li žele sudjelovati u tome istraživanju i pacijente koji bi pristali odvele bi doktorici, a ona bi ih sama odvela u dnevnu bolnicu gdje bi im izvadili krv i objasnili o čemu se radi. Kada je dr.Levicki došla u prostoriju gdje su se nalazile obratila se više sestrama Perinović i Lončar. Svjedokinja je sve to radila u srijedu, a ne zna što je bilo u četvrtak jer u četvrtak nije radila holtere i ne zna tko je pacijente trebao zadržati. Kada im je doktorica to rekla ona je rekla dobro doktorice i nije čula da je itko drugi išta rekao. Doktorica je otišla, a došao je dr.Rašteggorac i s njime je otišla raditi uzv srca. Isti dan, možda nakon sat ili dva došle su sestre Perinović i Lončar i tražile je da izađe i da pročita nešto i potpiše. Tražila je dr.Rašetegorca da izađe i letimično je pročitala što joj je sestra Perinović dala i vidjela je da se spominje mobing i dr.Levicki i da su potpisane sestre Perinović, Lončar i Eraković. Pitala je sestru Perinović je li o tome obavijestila glavnu sestru Mariju Karlič. Ne zna što joj je na to odgovorila, a rekla im je i da bi o tome trebali porazgovarati i s glavnom sestrom bolnice. Sestra Perinović je na to rekla "ma ne", stavila u kovertu i otišla. Ne zna zašto je to potpisala. Misli da tu nije bilo nikakvog mobinga i nastup dr.Levicki nije shvatila kao napad niti na sebe niti na nekoga drugoga nego je to shvatila kao zadatak koji treba izvršiti, a nije

prisustvovala nikakvom sukobu između sestara i dr.Levicki. Inače se na odjelu sve rješava da se prvo prijavi glavnoj sestri odjela, a onda glavna sestra odjela komunicira s glavnom sestrom bolnice. Nakon toga su pojedinačno pozvane kod glavne sestre bolnice, a nakon toga u pravnu službu. Prvostupnica je sestrinstva i ne zna ništa o koeficijentima i promjenama koeficijenata sestrama, ali zna da su sestre Lončar i Perinović imale priznat magisterij. Nije joj poznato da li je sestra Lončar odbila ispuniti doktoričin nalog. Nije osjetila nikakav strah niti pritisak od poslodavca. Radi već 37 godina i nije osjetila nikakav pritisak niti strah. Doktorica se nije nikome pojedinačno obraćala kada je došla u ambulantu, ali je više pogledala u sestre Perinović i Lončar koje su sjedile i bile pozicionirane odmah ispred nje. Ne zna točno koliko dugo su trebale zaustavljati pacijente za dr.Levicki, možda mjesec ili dva i to ne svakodnevno. Ona bi došla i rekla koje pacijente bi trebalo zaustaviti. Svaka sestra radi s jednim doktorom međutim povremeno rade i s drugim doktorima. Radila je i s dr.Levicki, ne može reći koliko često. Sestra Antonela Lončar je najviše radila sa dr.Barišićem. Ne zna je li radila s dr.Levicki i koliko često. Ne analizira holtere i nije završila edukaciju za to. Sestra Lončar je imala edukaciju i analizirala je holtere. Sestra Jelena Raguž završila je edukaciju za holtere i radi u kardiološkoj ambulanti duže nego svjedokinja. Sestra Prevendar je došla u ambulantu možda prije dvije godine, a sestra Banožić možda prije godinu dana i obje su završile edukaciju za holtere nakon što su došle u kardiološku ambulantu. Sestre Raguž i Banožić imaju završen magisterij, a misli da se sestra Prevendar i dalje školuje. Ne zna kolike one sada imaju koeficijente. Sestre koje su prošle obuku za analiziranje holtera mogu samo analizirati i pripremiti liječniku da očita nalaz, a liječnik nalaz očitava i potpisuje i pacijentu mogu izdati samo nalaz koji je očitao i potpisao liječnik.

19. Svjedokinja Marija Karlić iskazala je da je bila glavna sestra internističke poliklinike do 30.svibnja 2025. Nije nikada prisustvovala nikakvom sukobu između dr.Levicki i sestre Lončar niti joj se sestra Lončar obratila s kakvom pritužbom na dr.Levicki niti je od ikoga išta takvo čula. Da joj se neka od sestara obratila s problemom o tome bi obavijestila glavnu sestru bolnice. Nije joj poznato da je dr.Levicki tražila da se zaustavljaju neki pacijenti zbog istraživanja. Zna da je sestra Lončar radila s dr.Barišićem, a pretpostavlja da je radila i sa dr.Levicki jer uskaču gdje god treba, idem i na druge odjele po potrebi. Mlađa kolegica je znala otići i na kirurgiju. Ako postoji neki problem glavna sestra to pokuša riješiti, a ako to ne može onda se javlja glavnoj sestri bolnice, ali se nije nikada našla u takvoj situaciji da bi rješavali takve sukobe, a nije ni u ovom slučaju bila u takvoj situaciji jer je nitko nije obavijestio o tome. U to vrijeme je osoba za rješavanje sukoba, odnosno dostojanstva radnika na nivou bolnice bila sestra Vlasta Pezerović. Uprava ju je zvala vezano za ovaj događaj, ali nije davala nikakvo pisano očitovanje. Ne sjeća se ni što su je konkretno pitali, ali zna da je na kraju radnog dana čula da je podnesena nekakva prijava, ali nije znala o čemu se radi. Dr.Levicki joj se nije nikada žalila. Radila je s njom dok je radila na kardiologiji i nije nikada s njom imala problema niti joj se ona ikada na što žalila pa niti na sestru Lončar. Na sestru Lončar nije joj se žalio nitko drugi od liječnika. Ona nema nikakve pisane upute o postupanju u slučaju sukoba, ali to ne znači da ne postoje. Zna da su im na jutarnjim sastancima uvijek govori da se treba kontaktirati Vlastu Pezerović i glavnu sestru bolnice. Svjedokinja imam magisterij, ali joj nije bio priznat, odnosno nije

dobivala veću plaću odnosno koeficijent sve do 1.lipnja 2025. i mislim da od tada ima takav ugovor iako je magistra 5 godina, a endoskopiju radi preko 8 godina. Tada je komora medicinskih sestara donijela nekakvu odluku gdje su navedene specifičnosti kome se priznaje magisterij, plus specifični postupci uz invazivne postupke i kada se može priznati magisterij. Kasnije je došla nadopuna za hemodijalizu i endoskopiju i budući radim na endoskopiji priznat joj je magisterij. Sestra Jelena Raguž koja vrši analizu holtera i radila je to i u vrijeme kada su radile sestre Perinović i Lončar, u to vrijeme je bila magistra. Njoj nije nikada priznat magisterij. Njih 5 sestara radi endoskopiju i sve nemaju magisterij, ali njih 2 koje imaju magisterij rade kompliciranije zahvate, a ako ih nema moraju odraditi i one. Sestre koje nemaju magisterij imaju manji koeficijent od onih koje imaju iako također rade endoskopiju. Sestra radi svoj dio posla koji ne radi nitko drugi, liječnik radi svoj, ali nalaz piše isključivo liječnik na svoju šifru koji potpisuje i sestra ne izdaje nalaz. Liječnik je uvijek prisutan i on drži endoskop. U vrijeme dok je za tužiteljicu unosila plaće u COP tužiteljici je bio priznat magisterij, ne zna od kada i kako, a njoj u to vrijeme nije bio priznat. Bila je na sastanu uprave na kojemu su bili ravnatelj bolnice, doktori Petranović, Rašetegorac i Barišić i glavna sestra bolnice gdje je odlučivano o sestrama Perinović i Lončar. Bilo je govora o dvije moguće opcije, a svi smo bile za najblažu. Ne sjeća se više koja je bila najstroža opcija. Tom prilikom nije dala nikakvo mišljenje za dr. Reu Levicki. Na sastanku je bila zbog svojih kolegica koje su joj bile podređene i ne može ništa reći o dr. Levicki, odnosno ne sjeća se je li na tome sastanku bila riječ o dr. Levicki jer joj je to bio velik stres. Na sastanak ju je pozvala tajnica, a ravnatelj je vodio sastanak. Nakon stupanja na snagu Uredbe puno kolegica je izgubilo magisterij, njih 20-ak, nakon ovoga tumačenja komore sestara onda se to počelo usklađivati. I danas ima kolegica koje imaju magisterij, skinut im je i nije im vraćen. Zna da je jednoj sestri s pulmologije koja je izgubila magisterij, isti vraćen kada je premještena na drugo radno mjesto na kojemu prema toj uredbi ima pravo na magisterij, a nakon što je kolegica s toga mjesta otišla u mirovinu. Status sestre Lončar se promijenio nakon premještanja u smislu magisterija, ali misli da joj ne bi ostao magisterij da je ostala na kardiologiji, jer su nakon toga išle ove uredbe. Kolegici Jeleni Raguž koja radi isti posao koji je ranije radila tužiteljica i koja ima magisterij, magisterij joj, koliko zna, nije priznat.

20. Tužiteljica Antonela Lončar iskazala je u svrhu dokazivanja da je krajem veljače 2024.godine, na traženje dr. Levicki isprintala sve pacijente koji će taj tjedan dolaziti u bolnicu na holter kako bi ona mogla zaokružiti one koje treba pitati da li žele sudjelovati u njenom istraživanju. Dr. Levicki je označila te pacijente međutim nisu svi ti pacijenti pristali sudjelovati u istraživanju jer su izlazili s posla ili su bili naručeni za score preglede. Tijekom tjedna doktoricu je obavijestila da je bilo odbijanja kao i kod drugih kolegica međutim taj tjedan u petak dr. Levicki je došla u ambulantu za holtere gdje su bile njih 4 sestre koje su postavljale holtere i bili su pacijenti. Ona je počela odmah povišenim tonom govoriti zašto nisu zaustavile pacijente, da će ih mi morati same zvati i vaditi im krv, da će to morati njih 4 napraviti unatoč svome poslu, a jedna sestra je bila na godišnjem. Vikala je možda 10.ak minuta, ponavljala je to, tresla se ispred njih i ispred pacijenata. Prije toga nije bilo nikakvih sukoba. Na to joj nisu uspjele ništa odgovoriti, bile smo uznemirene. S njom su bile sestre Mirela Stapić, Dajana Perinović i Josipa Eraković. Pacijenti, njih 5 do 6, su čekali ispred vrata, vrata su bila otvorena.

Nakon toga su o tome obavijestile svoje liječnike s kojima su radile, javile su se sestri Silviji Marić glavnoj sestri bolnice. Glavnu sestru Mariju Karlić su više puta zvale, ali im se ona nije javljala. Taj dan su bile na razgovoru kod glavne sestre bolnice i sve su joj ispričale što se dogodilo toga dana. Ona im je rekla da joj je dovoljno što sve imaju istu priču. Tada su poslale pisanu prijavu osobi koja je zadužena za rješavanje sukoba u ustanovi. To je bilo u petak. Na ranijim sastancima su imali uputu da se u slučajevima sukoba jave osobi koja je zadužena za rješavanje sukoba. Ta situacija je bila jako stresna, a bila je u 6 mjesecu trudnoće i htjela je zaštitu od poslodavca. U utorak su pozvane na ispitivanje kod pravnika Buturca. Očekivala je da je pozvana po svojoj prijavi međutim po pitanjima je vidjela da je prijavljena te je posumnjala i rečeno joj je da ju je prijavila dr. Levicki. Tada nije znala, ali sada zna da je dr. Levicki prijavila nju i sestru Perinović, a druge dvije sestre koje su bile s njima nije prijavila. Dr. Levicki su prijavile njih 4 sestre. Nakon razgovora završila je na hitnom pregledu zbog svoga zdravstvenog stanja i otišla je na bolovanje. Nakon dan, dva zvao ju je dr. Petranović da se vratim na posao i da će se provesti postupak mirenja. Tada se vratila na posao na njegov prijedlog, te su taj dan sestra Perinović i ona odradile ambulantu a dr. Levicki i sve je bilo u redu i nije bilo problema. Mislile su da je to bio postupak mirenja. Dan kasnije pozvane su ponovno na razgovor i to kod sestre Vlaste Pezerović koja je isto tako osoba koja je zadužena za zaštitu dostojanstva radnika gdje je očekivala da će biti postupak po njenoj prijavi i ponovno je ispričala što se dogodilo, međutim u zapisnik ništa od toga nije zapisano te je tražila da se priloži nalaz s hitne u kojemu piše da sam trudna 23 tjedna i u kojem je predloženo mirovanje gdje sam završila. I ovaj puta je zapravo ponovno vođen postupak po prijavi dr. Levicki. Odbila je potpisati taj zapisnik. To je bilo u petak, a u ponedjeljak sa sestrom Perinović je pozvana kod pravnice i cijelo vrijeme su očekivale da idu na mirenje. Kada je ušla, dočekala su je na stolu tri dokumenta i to upozorenje na mogućnost otkaza, aneksa ugovora o Uredbi i aneks koji je vezan uz upozorenje. Prvo joj je dala da potpiše upozorenje i vidjela je da se radi o šikaniranju, teškoj povreda ugovora o radu, neizvršavanju obveza iz ugovora o radu. Htjela je to s njom komentirati a ona je rekla da ne može jer je ona taj cijeli tjedan bila na godišnjem i ne može komentirati s njom ništa i da treba potpisati. To je potpisala, potpisala je i aneks o plaći po Uredbi. To sam potpisala jer je bilo govora o tome. Aneks koji je vezan uz upozorenje je odbila potpisati i pričekala je sestru Perinović i kada je ona završila tražile su razgovor sa ravnateljem jer su htjele s njim porazgovarati budući nisu mogle s pravnicom pogotovo zbog toga što bi im zbog nepotpisivanja toga aneksa uslijedio otkaz. Nakon što su se najavile kod ravnatelja odmah ih je primio i pozvao pravnicu Vujnović. Prije ulaska morale su odložiti mobitel i bilo ih je 4 unutra te su očekivale da će ih ravnatelj saslušati. Nije bilo nikakvog šikaniranja niti teške povrede ugovora o radu, htjele su porazgovarati o cijeloj situaciji s njim. On nije dao da se o tome raspravlja i rekao je da mu se povraća zbog toga. Rekao je ukoliko ne potpišu da im slijedi otkaz, povisio je ton, lupio šakom o stol i osjećala se zastrašeno i pod pritiskom. Molila je više puta da joj da vrijeme do sutra ujutro da može pročitati taj aneks da može sve sagledati jer zapravo ne zna što treba potpisati. Bila je izbezumljena tom cijelom situacijom. Prijetio joj se otkazom, a mora ići na porodiljini. Nije htjela potpisati aneks jer za upozorenje na obveze iz radnog odnosa nije bilo osnove jer nije bilo nikakvog šikaniranja te nije točno da nije obavila svoj posao i da nije pacijente obavijestila o istraživanju, odnosno pitala žele li

sudjelovati u istraživanju dr. Levicki te nitko nije o tome pitao pacijente. Aneks potpisivala isključivo zbog straha da će dobiti otkaz i zbog straha za svoju trudnoću. Nakon toga je bila na bolovanju sve do početka porodiljinog gdje je zatražila pomoć jer se bojala za svoju trudnoću. Sada ne radi jer je na roditeljskom dopustu. Podnijela je zahtjev za zaštitu prava 20. ožujka 2024. ali nije dobila nikakav odgovor. Godine 2022. išla je na edukaciju za analizu holtera i tada joj je rečeno da će na osnovu toga zadržati svoj koeficijent magistre sestrinstva. U internističkoj poliklinici radila je kao magistra sestrinstva na poslovima magistre sestrinstva. Ne zna imaju li osobe koje sada tamo rade na analizi holtera plaću koju je ona imala kada je tamo radila ili je plaća izmijenjena odnosno imaju li plaće magistre sestrinstva. Ne znam jesu li svim magistrima sestrinstva ostale plaće nakon primjene uredbe ili je kome plaća smanjena. U vrijeme dok je radila sve magistre sestrinstva imale su pravo na plaću magistra sestrinstva. Prije potpisivanje spornih aneksa obavljala je poslove postavljanje i analiza holtera, transezofagijalni ultrazvuk srca, ergometrije, kardiološke preglede i ispitivanje pejs makera. Sestre sa višom spremom i sa srednjom su samo postavljale holtere, ali nisu vršile analizu koju je ona prošla na dodatnoj edukaciji. Tijekom te analize prati ima li srčanih aritmija, preskakanja, neka patološka odstupanja EKGa i taj preliminarni nalaz printa i potpisuje i prosljeđuje liječniku na temelju kojega on liječi pacijente. Bilo ih je 5 liječnika i 5 sestara, a s dr. Levicki je rijetko radila i to kada su bila neka bolovanja ili godišnji možda 3,4 puta godišnje jer je radila sa dr. Barišićem. Nikada prije nije imala nikakvih problema u kontaktu a dr. Levicki i zato je u ovom slučaju, kada je njeno ponašanje bilo doista neprimjereno jer zna da je odradila sve što je trebala odraditi, podnijela je prijavu protiv nje jer je smatrala da je njeno ponašanje bilo omaložavajuće. Nikada prije toga nije dobila nikakvo upozorenje na obvezu iz radnog odnosa. Misli da je mogla i dalje nastaviti raditi na istom radnom mjestu jer je radila s dr. Barišićem, a i nakon ovog događaja odradila sam ambulantu sa dr. Levicki i nije bilo nikakvih problema. Nije joj bilo poznato da je dr. Levicki dobila kakvu mjeru zbog ovih događanja. Prijavu za zaštitu dostojanstva podnijela je ravnatelju, a ne osobi koja je ovlaštena za zaštitu dostojanstva radnika zato što se i ta osoba nalazi u ravnateljstvu i nije znala koja je to konkretno osoba. Smatrala je da će se postupak mirenja provesti nakon što je podnijela prijavu. Zna da je kolegica Mirela Stapića kasnije povukla svoju prijavu, ne zna iz kojega razloga. Traženje prenatalnog pregleda je ujedno i obavijest poslodavcu o trudnoći. To joj je bila treća trudnoća i svaki puta je tako obavijestila o trudnoći. Prije nego što odnese u ravnateljstvo morala joj ga je potpisati glavna sestra bolnice i voditelj odjela. Postoje rješenja bolnice o njene tri prijavljene trudnoće i sve se nalaze kod glavne sestre bolnice. Primila je ta rješenja, stavila datum i potpisala. Rješenja nema, tražila ih je, ali joj ih nisu dostavili. Rješenje se dostavlja njoj, pravnoj službi i arhivi, ali je kod njih bila praksa da sva rješenja idu glavnoj sestri odjela u registrator. Nalaz sa hitne gdje piše da je trudna 23 tjedna nije pokazivala ravnatelju prilikom razgovora, ali je pokazala povjereniku za zaštitu dostojanstva prilikom razgovora. U prijavi nije napisala da je sve odradila što je trebala odraditi za dr. Levicki, ali je sve detaljno opisala u postupku zaštite dostojanstva, ali to nije ušlo u zapisnik. Dobila je zapisnik o saslušanju na koji nije pisala nikakav prigovor. Htjela je uložiti prigovor, ali joj je pravница rekla da ne može. Prvi zapisnik je potpisala ali drugi nije jer se opet raspravljalo o pritužbi dr. Levicki, a osim toga nisu htjeli prihvatiti njen nalaz da je trudna.

21. Zakonski zastupnik tužene dr.sc.Ivan Vukoja dr.med., ravnatelj bolnice iskazao je da se tužiteljica se kod tuženika zaposlila u studenom 2015. na radnom mjestu medicinske sestre SSS, iako je već tada bila magistra sestrinstva što je i navela u životopisu. U veljači 2016. priznatoj joj je koeficijent visoke stručne spreme iako to nikada na takav način nikome nije priznato i premještena je u gastroenterološku ambulantu gdje se pokušavala educirati za gastroskopiju međutim to joj se nije svidjelo i onda je premještena u kardiološku polikliniku nakon oko 2 tjedna, na temelju dogovora dr.Glavića i dr.Barišića. Tamo je trebala raditi asistenciju kardiologu prilikom invazivnog postupka postavljanja pejsmejkera međutim, pretpostavlja zbog izloženosti ioniziranom zračenju, taj postao je radio medicinski tehničar SSS sa odjela kardiologije a potom instrumentarka. Tužiteljica je radila posao kao i ostale medic.sestre koje su imale, neke SSS, neke VSS, a tužiteljica i Dajana Perinović imale su visoku stručnu spremu, ali su sve radile isti posao, a su tužiteljica i Dajana Perinović imale priznat magisterij i takvu plaću. Dana 15.srpnja 2022. Vlada je donijela Uredbu o izmjenama i dopuni Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama u kojoj se prvi puta u COP-u otvara mogućnost priznavanja radnog mjesta magistre sestrinstva u zdravstvu dok su se do tada magistre sestrinstva kojima je priznat magisterij u COP-u vodile kao logoped, molekularni biolog, biolog, citogenetičar, psiholog jer radnog mjesta magistre sestrinstva nije bilo. Nakon te Uredbe traženo je više tumačenja Uredbe i konačno su tumačenjem od 24.lipnja 2024. definirana radna mjesta magistre sestrinstva na kojima zaposleni imaju pravo na koeficijent magistre sestrinstva. To je glavna sestra hitnog bolničkog prijema, glavna sestra bolnice, sestra na sprječavanju nastanka bolničkih infekcija, sestra na osiguranju unapređenja kvalitete zdravstvene zaštite, sestra invazivnih specifično dijagnostičko terapijskih postupaka, voditelj operacijskog bloga i koordinator palijativne skrbi. Prije Uredbi 26 sestara je priznat magisterij dok je nakon Uredbe u bolnici 15 sestara kojima je priznat magisterij i koje primaju plaću magistra sestrinstva od 1.ožujka 2024., nakon usklađivanja ugovora o radu s Uredbom o nazivima radnih mjesta, uvjetima za raspored i koeficijentima za obračun plaće u javnim službama, a kojima su u čl.16.definirana posebna radna mjesta u sustavu zdravstva, te je poslodavac obavezan poštovati Zakon o plaćama u javnim službama i postupao je po čl.36. st.4 Zakona o plaći u državnim službama i javnim službama. Nakon toga je preveden koeficijent koji je tužiteljica imala neprikladno i kako nije udovoljavala, prema tumačenju Vlade i prema dokumentu radne skupine, tužiteljica na radnom mjestu na kojemu je radila odnosno na radnom mjestu u internističkoj poliklinici nije mogla zadržati koeficijent koji je do tada imala. Obzirom na to tužiteljica bi na radnom mjestu na kojemu je ranije radila imala isti koeficijent koji je imala i na radnom mjestu na koje je premještena aneksom ugovora o radu od 11.ožujka 2024. Druge sestre koje su bile u istoj situaciji prihvatile su ponuđeni aneks, a njih 20-ak nije niti ranije priznato pravo da im se prizna magisterij iako su imale magisterij. Dana 1.ožujka 2024.godine s glavnom sestrom bolnice išao u obilazak bolnice i tom prilikom su tužiteljica i sestra Perinović prošle pored njih nasmijane i otišle u ravnateljstvo bolnice. Kada se vratio iz obilaska čuo je da su podnijele zahtjeve za zaštitu dostojanstva i u to vrijeme glavna sestra bolnice o tome ništa nije znala. To je bio petak, a on je slijedeći tjedan otišao na očinski dopust, a prije toga je prijavu proslijedio povjerenstvu za zaštitu dostojanstva. Istaknuo je da su u tome povjerenstvu dvije osobe i to ženskog i muškog spola i uvijek

su prilikom postupka nazočne dvije osobe. U vrijeme kada je obavljan postupak radi zaštite dostojanstva nije radio, ali je dobio zaključno mišljenje povjerenika za zaštitu dostojanstva kojim isti predlaže da se tužiteljicu premjesti na drugo radno mjesto kako bi se izbjegla mogućnost ponovnog sukobljavanja i štete za korisnike i ustanovu. Navedeni postupak zaštite dostojanstva proveden je po prijavama tužiteljice, sestre Perinović i dr. Ree Levicki i ti postupci su objedinjeni. Sve tri su dobile upozorenje na obveze iz radnog odnosa s time da su tužiteljica i sestra Perinović dobile upozorenje zbog neizvršavanja obveze iz ugovora o radu te su premještene na druga radna mjesta sukladno sistematizaciji i Uredbi. Prije donošenja odluke konzultirao se sa šefom internističke službe, šefom kardiologije i šefom poliklinike te glavnom sestrom poliklinike i glavnom sestrom bolnice, te su se nakon toga se dogovorili o odlukama koje će donijeti. Nakon toga pravnica bolnice pozvala je 11. ožujka tužiteljicu i sestru Perinović radi uručjenja upozorenja iz obveza iz radnog odnosa te aneksa ugovora o radu sukladno prevođenju i aneksa ugovora o radu sukladno uredbi. Tužiteljica je potpisala aneks sukladan prevođenju i prvu verziju o upozorenju iz obveza o radnom odnosu te je pravnici izjavila da se prije potpisivanja aneksa sukladno uredbi mora konzultirati sa pravnikom. Nakon toga je otišla iz ureda, a potom je zajedno sa sestrom Perinović negdje iza podneva, došla u ured ravnatelja na sastanak gdje je s pravnicom Vujnović raspravljalo o tome. Njihov prijedlog je bio da ih se premjesti na odjel za hemodijalizu jer su znale i bile svjesne da će im se tamo u jednom trenutku moći priznati koeficijent magistre sestrinstva. Ne zna zašto pravnik u aneksu ugovora o radu nije naveo da se tužiteljica premješta s radnog mjesta u službi za internu medicinu internističke poliklinike na radno mjestu u službi za kirurgiju kirurška poliklinika, a vezano uz postupak radi zaštite dostojanstva, ali je istaknuo da bi tužiteljica i da je ostala raditi na ranijem radnom mjestu njezin koeficijent plaće bi bio isti kao i na ovom radnom mjestu u kirurškom poliklinici te bi isto tako morala potpisati aneks ugovora o radu. U razgovoru joj je pojašnjeno da bi isti koeficijent imala da je ostala na ranijem radnom mjestu. Takve anekse ugovora potpisale su ostale magistre sestrinstva njih 10-ak koje su ranije imale priznat magisterij, a po Uredbi im ga se više ne priznaje. Tužiteljica ni na koji način nije obavijestila poslodavca o svojoj trudnoći službenim protokolima. Naime, za prve dvije tužiteljicine trudnoće ravnateljstvo je donijelo rješenje o plaćenom dopustu zbog perinatalnog pregleda dok takvo rješenje nije doneseno za tužiteljčinu treću trudnoću jer tužiteljica nije podnijela takvu zamolbu. Ako je takovu zamolbu podnijela i ako su donijeli rješenja morala bi ga imati i tužiteljica. Nije točno da takva rješenja zaprima glavna sestra bolnice jer to zahtjeva velike prostore. Tužiteljici je rekao iz kojeg razloga se premješta na drugo radno mjesto i pri tome nije bilo nikakvih prijetnji, povišenih tonova, lupanja po stolu, prijetnje otkazom, ali u slučaju da tužiteljica nije htjela potpisati navedeni aneks, pravnica mu je objasnila, mogao je jedino donijeti odluku o otkazu ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora. Nakon podnesene prijave o zaštiti dostojanstva zvao ga je dr. Petranović koji mu je rekao da bi on pokušao pomiriti sestre i doktoricu i on mu je rekao neka pokuša i ako povuku prijave sve će biti riješeno. Budući prijave nisu povučene postupak je nastavljen. Dr. Petranović je rekao da je to napravio u dogovoru s tužiteljicom i sestrom Perinović. Tužiteljica je prijavu za zaštitu dostojanstva pronijela ravnatelju, a ne povjereniku za zaštitu dostojanstva iako se inače treba prvo obratiti svome neposredno nadređenom, a nakon toga slijedećem po hijerarhiji što je u ovome slučaju izostalo. Sa

sestrom Mirelom Stapić nije nikada pričao o svemu ovome i zbog čega je ona povukla prijavu. Tužiteljica nije obavljala nikakav invazivni niti samostalni dijagnostičko terapijski postupak. Samostalno očitavanje holtera se po mišljenju Ministarstva zdravstva i po mišljenje povjerenstva OŽB Požega ne smatra dijagnostičko terapijskim postupkom. U povjerenstvu OŽB Požega su predsjednica Silvija Marić mag.med.tehn., doc.dr.sc.Božica Lovrić, mag.med.tehn. i dr.sc. Dalibor Ivanešić, mag.med.tehn. Transezopagijski UZV srca obavlja dr.Barišić, pri tome medicinska sestra ne obavlja invazivni dijagnostičko terapijski postupak. Prije odluke o premještanju tužiteljice na drugo radno mjesto održan je sastanak na kojemu su sudjelovali šef internističke službe, šef odjela kardiologije, šef internističke poliklinike, glavna sestra internističke poliklinike, glavna sestra bolnice i on kao ravnatelj. Pozvao ih je na sastanak na kojemu ih je obavijestio o zaključku povjerenstva o zaštiti dostojanstva i obzirom na zaključak povjerenstva da mogu donijeti odluku ili da tužiteljicu premjeste na drugo radno mjesto ili da joj, ukoliko na to ne prihvati, daju otkaz s ponudom izmijenjenog ugovora. Svi su se složili da je premjeste na drugo radno mjesto. Pravnica ga nije upozorila da se trudnoj radnici ne može dati otkaz s ponudom izmijenjenog ugovora jer u to vrijeme još nisu niti znali da je trudna i nije tada provjeravao je li tužiteljica trudna. Nakon sastanka s tužiteljicom i sestrom Perinović sačinili su bilješku jer su zbog toga uslijedili pritisci s raznih strana. Bilješka je sačinjena naknadno i uz to je navedeno da sestra Perinović radi s polovicom radnog vremena jer ima dijete s poteškoćama u razvoju, a da je tužiteljica trudna, ali u vrijeme donošenja aneksa ugovora o radu i potpisivanja od strane istih te podatke nisu znali te je sestra Perinović tek nakon potpisivanja navedenog aneksa u bolnicu dostavila rješenje HZZO-a od 13.lipnja 2024. U isplatnoj listi za veljaču 2024.godine tužiteljici je kao radno mjesto navedeno magistra sestrinstva prema tada važećem ugovoru o radu i iz tog razloga je prema Uredbi izvršeno prevođenje zatečenog stanja prvim aneksom prema Uredbi o nazivima radnih mjesta i uvjetima za obračun plaća u javnim službama.U odnosu na tužiteljicu ispravno je primijenjena Uredba kao i u odnosu na ostalih 10-ak magistri sestrinstva. Ispravno je primijenjen Aneks 1 jer je njime prevođeno zatečeno stanje. Nije mu poznata odredba Uredbe da se u slučaju prevođenja, ako bi se za to radno mjesto po prevođenju pripisao manji koeficijent da radi zaštite radnika i prijelaznog razdoblja radnik svejedno ima pravo 2 godine zadržati viši koeficijent odnosno takvu plaću. Dr.Levicki nije premještena na drugo radno mjesto jer kardiolog može raditi samo na kardiologiji. Medicinske sestre s kirurgije mogu raditi u kardiološkoj ambulanti i to se redovito događa. Ne zna može li sestra s kirurgije doći na zamjenu sestre na kardiologiji. Na koje mjesto će se premjestiti tužiteljica odlučeno je prema potrebama bolnici te poslu i sistematizaciji.

22. Provedenim dokaznim postupkom nedvojbeno je utvrđeno da je došlo do sukoba između dr. Ree Levicki, specijalistice kardiologije i tužiteljice koja je radila u internističkoj poliklinici, kao sestra na kardiološkom odjelu poliklinike najčešće s doktorom Barišićem te su jedna drugu prijavile radi zaštite dostojanstva. Nakon provedenog postupka uprava tuženika je, kako u buduću ne bi dolazilo do sukoba, a doktorica Levicki je specijalistica kardiologije te može raditi samo na kardiološkom odjelu, odlučila premjestiti tužiteljicu u drugi odjel, odnosno u Službu za kirurgiju, Kiruršku polikliniku. Pri tome je tuženik tužiteljici dao na potpis Aneks ugovora o radu

br. 01-2-3/8-2016 od 11.ožujka 2024. kojim se mijenja članka 6.stavak 1. Ugovora o radu br. 01-2-3/8-2016 tako da isti glasi: "Radnik će obavljati poslove radnog mjesta: prvostupnica sestrinstva , Služba za kirurgiju, Kirurška poliklinika" , te članak 7.točka 3. tako da tužiteljica ima pravo na plaću prema koeficijentu 1,82 , za razliku od ranijeg radnog mjesta na kojem je koeficijent bio 2,45 prema Aneksu ugovora o radu koji je potpisala istoga dana.

23. Nesporno je da je tužiteljica prihvatila oba ponuđena Aneksa ugovora o radu jer je iste potpisala, međutim sada ističe da je Aneks 02-02-1/16-2024 potpisala u okolnostima prijetnje, zablude i prijevare, protivno slobodnoj volji.

24. Aneksom ugovora o radu 02-02-1/13-2024 (list spisa 12-2) izvršeno je usklađivanje sa Zakonom o plaćama u državnoj službi i javnim službama ("Narodne novine" br. 155/2023) te je izvršeno prevođenje koeficijenata i naziva radnog mjesta sukladno Uredbi o nazivima radnih mjesta, uvjetima rasporeda i koeficijentima za obračun plaće u javnim službama ("Narodne novine" br. 22/24) te je navedenim aneksom izmijenjen članak 6. tako da se Antonela Lončar koja je radila na radnom mjestu magistar sestrinstva u internističkoj poliklinici, koje se prevodi sukladno Uredbi u radno mjesto Magistar sestrinstva, Služba za internu medicinu, Internistička poliklinika. Člankom 2. Aneksa utvrđeno da ima pravo na plaću prema koeficijentu 2,45.

25. Aneksom ugovora 02-02-1/16-2024 (list spisa 13-2) mijenja se članak 6. tako da će prema istome Antonela Lončar obavljati poslove radnog mjesta Prvostupnica sestrinstva , Služba za Kirurgiju, Kirurška poliklinika, te se člankom 2. Aneksa mijenja članak 7. tako da ima pravo na koeficijent 1,82.

26. Obzirom na provedeni postupak radi zaštite dostojanstva radnika u kojemu je donesena odluka da tužiteljica više ne radi u Internističkoj poliklinici, točnije u jedinici kardiologije, kako više ne bi došlo do mogućnosti sukoba s dr. Levicki, donesen je Aneks 02-02-1/16-2024 kojim se navedeni Ugovor o radu mijenja tako da će Antonela Lončar obavljati poslove radnog mjesta Prvostupnica sestrinstva služba za kirurgiju, kirurška poliklinika., te članak 7. tako da ima pravo na koeficijent 1,82.

27. Sporno je pravno pitanje predstavlja li premještaj trudnice na radno mjesto niže stručne spreme od one koju tužiteljica ima s manjom plaćom, razlog za ništetnost aneksa ugovora o radu.

28. U odnosu na tužbeni zahtjev kojim se traži utvrđenje ništetnosti Aneksa ugovora o radu ur.broj 02-02-1/16-2024. od 11.ožujka 2024. sud je odlučio na temelju članka 328.stavak 1. Zakona o obveznim odnosima("Narodne novine" broj 35/05.,41/08., 125/11., 78/15., 29/18. ,126/21, 114/22 i 156/22, dalje: ZOO) koji se supsidijarno primjenjuje na radne odnose na temelju članka 8. stavak 4. Zakona o radu (Narodne novine, br. 93/14, 127/17, 98/19 i 151/22, dalje ZR). Naime isticanje ništetnosti ne zastarijeva te nije vezano uz prekluzivne rokove iz članka 133.ZR kada se traži deklaratorno utvrđenje da pravni posao ne proizvodi pravne učinke.

29. Prema odredbi članka 322.stavak 1. ZOO-a ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima i moralu društva ništetan je, osim ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo ili ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu.

30. Ustav Republike Hrvatske u članku 63. postavlja načelo posebne zaštite materинства, djece i mladeži od strane države. Osim toga, Zakon o radu kao prisilni propis radnog prava sadrži odredbe o posebnoj zaštiti trudnica i žena koje su rodile. Svrha tih odredbi je osigurati da radnica zbog svoje trudnoće i biološke funkcije materинства ne trpi nikakve štetne posljedice.

31. Tijekom postupka utvrđeno je da je tužiteljica u vrijeme potpisivanja spornog aneksa ugovora o radu bila trudna, o čemu je tuženik obaviješten najkasnije u zahtjevu za zaštitu prava (list spisa 15-4), koji je tužena primila 22. ožujka 2024.

32 Nakon provedenog postupka zaštite dostojanstva radnika, u kojemu je tužiteljica bila i prijaviteljica i prijavljena, tužena je donijela odluku o njenom premještanju na radno mjesto više stručne spreme iako je tužiteljica do tada radila na mjestu visoke stručne spreme, uz smanjenje ugovorene plaće. Tužena premještanje opravdava potrebom za rješavanjem konflikta na radnom mjestu, a smanjeni koeficijent činjenicom da je 15.srpnja 2022. Vlada donijela Uredbu o izmjenama i dopuni uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama u kojoj se prvi puta u COP-u otvara mogućnost priznavanja radnog mjesta magistre sestrinstva u zdravstvu, dok su se do tada magistre sestrinstva kojima je priznat magisterij u COP-u vodile kao logoped, molekularni biolog, biolog, citogenetičar, psiholog jer radnog mjesta magistre sestrinstva nije bilo. Nakon te Uredbe traženo je više tumačenja Uredbe i konačno je tumačenjem od 24.lipnja 2024. definirana su radna mjesta magistre sestrinstva na kojima zaposleni imaju pravo na koeficijent magistre sestrinstva. Prije Uredbi 26 sestara je priznat magisterij dok je nakon Uredbe u bolnici 15 sestara kojima je priznat magisterij i koje primaju plaću magistra sestrinstva dok je 1.ožujka 2024. nakon usklađivanja ugovora o radu sa Uredbom o nazivima radnih mjesta, uvjetima za raspored i koeficijentima za obračun plaće u javnim službama, a kojima su u čl.16.definirana posebna radna mjesta u sustavu zdravstva te je poslodavac obavezan poštovati zakon o plaćama u javnim službama postupao po čl.36. st.4 Zakona o plaći u državnim službama i javnim službama. Nakon toga je preveden koeficijent koji je tužiteljica imala nepripadno i kako nije udovoljavala prema tumačenju Vlade i prema dokumentu radne skupine tužiteljica ne bi, na radnom mjestu na kojemu je radila odnosno na radnom mjestu u internističkoj poliklinici, mogla zadržati koeficijent koji je do tada imala.

33. Ovakvo postupanje tuženika suprotno je prisilnim odredbama Zakona o radu.

34. Članak 31.ZR izričito obvezuje poslodavca da trudnoj radnici, čak i kada je premještanje nužno zbog njezine sigurnosti ili organizacijskih razloga jamči plaću u visini njene plaće iz prethodnih mjeseci i poslodavac nema zakonsku ovlast jednostrano ili putem izmijenjenog ugovora smanjiti plaću trudnici. Ako se plaća ne smije smanjiti koja

je premještena radi zaštite zdravlja pogotovo se ne smije smanjiti radnici koja se premješta iz bilo kojeg drugog razloga, uključujući organizacijske i disciplinske elemente. Smanjenje koeficijenta trudnoj radnici izravno je protivno prisilnim propisima radnog prava koji štite materinstvo.

35. Nije osnovan prigovor tuženika da nije bio obaviješten o trudnoći tužiteljice u trenutku potpisa aneksa. Naime, iz Zahtjeva za zaštitu prava koji je tužiteljica dostavila poslodavcu u zakonskom roku vidljivo da se u istome poziva na svoju trudnoću, a osim toga prema sudskoj praksi status trudne radnice je objektivna činjenica koja postoji od trenutka začeća, a pravna zaštita trudnice nastupa samim postojanjem toga statusa, a ne formalnim obavještavanjem poslodavca. Čim je tužena saznala za trudnoću tužiteljice, bila je dužna uskladiti svoja postupanja sa zakonom i otkloniti štetne materijalne posljedice po tužiteljicu, što jer propustila učiniti.

36. Činjenica da je tužiteljica potpisala navedeni Aneks ne čini ovaj pravni posao zakonitim. Odricanje od prava na zakonsku zaštitu i prihvatanje uvjeta koji su protivni prisilnim propisima u radnom pravu nema pravni učinak. Sporni Aneks u djelu u kojem trudnu tužiteljicu raspoređuje na drugo radno mjesto uz smanjenje ugovorne plaće suprotan je prisilnim propisima te stoga u smislu članka 322.stavak 1. ZOO-a ne proizvodi pravne učinke. Pristanak tužiteljice i njen potpis na aneksu ne mogu konvalidirati ništetnu ugovornu odredbu, koja je protivna prisilnim zakonskim propisima i ustavnoj zaštiti materinstva.

37. Tužena u svom odgovoru na tužbu izričito priznaje da je premještaj na radno mjesto s nižom plaćom izravan "rezultat okončanja postupka za zaštitu dostojanstva radnika". Odredbe članka 133.stavak.7.ZR strogo zabranjuje stavljanje radnika u nepovoljniji položaj zbog sudjelovanja u postupku zaštite dostojanstva. Iako poslodavac ima diskrecijsko pravo organizirati posao i fizički razdvojiti sukobljene radnike radi smirivanja tenzija, time ne smije ugroziti materijalna i statusna prava radnika. Ako je tuženik smatrao da je radi zaštite dostojanstva dr.Levicki i same tužiteljice nužno razdvojiti ih, bio je dužan primijeniti mjere koje ne zadiru u stečena prava i zakonsku zaštitu trudne radnice. Tvrdnja tužene da tužiteljica na ranijem radnom mjestu zapravo nije obavljala poslove s pravom na veću plaću, te da drugi radnici na tom radnom mjestu imaju manje plaće, pravno je neosnovano. U radnopravnim odnosima mjerodavan je isključivo formalni sadržaj ugovora o radu i važećih aneksa. Tuženik je sam, u sklopu obveznog prevođenja, izradio i uručio tužiteljici prvi aneks kojom joj priznaje stečena prava i koeficijent plaće.

38. Osim toga, prema odredbi članka 39. Zakona o plaćama u državnoj i javnim službama ("Narodne novine " broj 155/23, dalje ZPUDJS), službenici i namještenici zatečeni na radnim mjestima za koja se uredbama iz članka 14.stavka 3. i 4. toga Zakona utvrdi niži koeficijent za obračun plaće od dotadašnjeg koeficijenta složenosti poslova uvećanog za stalne dodatke na plaću vezane uz radno mjesto u skladu s dotadašnjim propisima imaju pravo na zadržavanje dotadašnjeg koeficijenta složenosti poslova uvećanog za navedene stalne dodatke na plaću dok rade na radnom mjestu na kojemu su zatečeni, a najduže do 31. prosinca 2027.

39. Budući je tužiteljica bila "zatečena" na svom starom radnom mjestu(u internističkoj poliklinici) poslodavac joj niti prema članku 39. ZPUDJS nije smio smanjiti plaću, čak i ako nova Uredba predviđa manji koeficijent za to mjesto.

40. Budući je sporni Aneks ur.broj: 02-02-1/16-2024 od 11.ožujka 2024. sklopljen uz kršenje zakonskih propisa o zaštiti trudnica (članak 31.ZR) i zabrani viktimizacije (članak 133.ZR), sud je utvrdio da je isti u cijelosti ništetan te je stoga tuženoj naložio da tužiteljicu vrati na njeno ranije radno mjesto(odnosno na poslove koji odgovaraju njenom statusu prije premještaja) i da joj prizna sva prava iz radnog odnosa kao da do promjene radnog mjesta nije došlo.

41. Budući je tužiteljica uspjela s tužbenim zahtjevom, sud je na temelju odredbe članka 154.stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07.-Odluka USRH, 84/08, 96/08-Odluka USRH, 123/08., 57/11.; 148/11., 25/13., 89/14.-OUSRH i 70/19., 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 dalje: ZPP), a u svezi s Tbr.7.t.2. Tarife i nagradama i naknadi za rad odvjetnika tuženoj naložio da tužiteljici na ime troškova postupka plati iznos od ukupno 1.775,00 EUR, koji trošak se odnosi na sastav tužbe, sastav podnesaka od 20.rujna 2024. i 25.studenog 2024., zastupanje na ročištu 26.studenog 2024. (250 bodova za četiri radnje=500,00 EUR), za ostale radnje i to sastav podneska od 14.siječnja 2025., zastupanje na ročištu 28.siječnja 2025., sastav podneska od 10.travnja 2025., zastupanje na ročištima 3.veljače 2026, 4.ožujka 2026., 13.travnja 2026., 13.svibnja 2025., 17.lipnja 2026. i 14.srpnja 2026.(9x50 bodova=900,00 EUR), sve s PDV-om (375,00 EUR).

42. Zbog svega navedenoga odlučeno je kao u izreci presude.

Požega, 31.srpnja 2026.

Sutkinja:

Melita Novak

Uputa o pravu na žalbu: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi ovome sudu, a o istoj odlučuje županijski sud. Dna:

1. Monika Trkulja, odvjetnica, Zagreb
2. Damir Švec, odvjetnik, Zagreb

Broj zapisa: **9-3088b-75aa6**

Kontrolni broj: **0f387-78676-a15a1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Požegi** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.